

Spannende & Mysterieuze verhalen

Geschreven door de leerlingen van groep 8b.

Christelijke Basisschool
Het Talent
een school met sterren

2020-2021

Inhoudsopgave

[Spannend verhaal](#)

[Mats en Stas](#)

[Vissers](#)

[Het spannende verhaal van hondje Benno en baasje Loesje.](#)

[Van een super gezellig gezin naar een spookhuis.](#)

[Het mysterieuze wezen](#)

[Gestolen spullen bij het hotel in Frankrijk](#)

[Kasteel](#)

[Clifford verdwenen](#)

[Men en Ens](#)

[Lies en de achtervolging](#)

[De ontvoering van het donkere woud.](#)

[Boswachteren....](#)

[De verlaten school](#)

[Frankensteyn](#)

[Klara en Aïla](#)

[Een bijzondere verjaardag!](#)

[Spannend verhaal Staal](#)

[Logeren](#)

[Het mysterieuze huis](#)

[Het verhaal van de twee verloren jongens Daan en Bob](#)

[Demi en bobbie](#)

[Het enge bos](#)

[Een mysterieus verhaal](#)

[Kapotte auto](#)

[Bijna overvallen](#)

Beluister alle verhalen online:

Spannend verhaal

Harold en Harry liepen rustig samen door het bos
"hoor je dat wel Harry?" zegt Harold
"wat wil je nou weer eens Harold" "dat geritsel van de bladeren er is hier iets en dat gekraak van de takken ik vertrouw het niet"
"das de wind hehe denk is na zeg" zegt Harry
ze lopen naar een meertje een
bevroren meertje want ze zijn in noorwegen
toen er een luid gegil kwam renden
Harold en Harry heel snel richting het geluid er stonden twee jongens
"Henk en Guus!?!? wat doen jullie hier nou weer??" vraagt Harry
"en waarom zo'n luid gegil?!" zegt Harold
"ik zag een spin" zegt henk bang
"een spinnetje van 2 cm Henk" zegt Guus
"wat doen jullie eigenlijk zo vroeg hier??" vraagt Henk
"wij zijn op jacht naar de yeti
oftewel de verschrikkelijke sneeuwman." zegt Harold
"het was toch oftewel bigfoot?????" vraagt Guus
"weet ik veel ik noem hem gewoon yeti" zegt Harold
even later lopen de jongens samen ergens heen richting huis
toe maar toen kwam er ineens een
zwart gedaante het was groot en heel harig zo harig als een kiwi
en hij liep steeds meer richting het felle ochtend zonlicht waardoor
hij steeds meer op de verschrikkelijke sneeuwman begon te lijken
"is dat....." "DE VERSCHRIKKELIJKE SNEEUWMAN"
vult Harry Henk aan Harry en Henk
beginnen te rennen Guus en Harold zijn al weg
ze rennen naar de achterkant van het huis
Harold en Guus zijn al binnen en doen het raam open
"kom snel hij heeft ons nog niet gezien"
zegt Guus terwijl hij iedereen binnen laat
"wacht wat de verschrikkelijke sneeuwman bestaat!?!"
echt zegt Henk "denk het wel Henk en wat moeten we nu doen
als hij ons ziet vreet hij ons met huid en haar op!"
"nou dan voelen we niet veel meer" zegt Harold
wanneer het harige enge beest weg is gaan
de jongens maar naar hun nest
"mehhh we moeten wat doen voordat dat
beest naar ons huis komt" zegt Harry
"ik ben moe ik heb de hele nacht niet geslapen!"

zegt Guus

"nou ik doe een voorstel we gaan naar die berg en zoeken hem op is hij er niet beslissen

we dat we droomden ja?" zegt Harry

"oke dan voor deze keer maar als we

een volgende keer een yeti zien blijf ik lekker veilig in mijn nest ik kom eraan" zegt Guus

"HAROLD HENK KOMEN NU WE GAAN DIE VERSCHRIKKELIJKE SNEEUW YETI ZOEKEN

"joe joe we komen er zo aan"

"NEE NUUU"

"oke oke man gast slechte dag gehad ofzo wat heb jij nou??"

de jongens komen eraan ze lopen in het prachtige bos

zo mooi als de hemel door langs het meertje naar

de bergen " men zegt dat hier de verschrikkelijke sneeuwman bevindt"

"nou ikke dan niet" zegt Henk

" kom op zeg jij hebt het beloofd Henk anders

haat ik je" zegt Guus

de jongens beklimmen de berg

" ooh waarom heb ik dit beloofd ik hou me

ook nooit stil zo erg irritant ben ik zegt Henk klimmend

"nou zeg dat wel!" zegt Harry

even later bereiken de jongens de top van de berg

" oke en we zijn er eindelijk gearriveerd hier

erger is die verschrikkelijke man van sneeuw

kom we gaan hem zoeken nu"

de jongens lopen tot ze een grot zien

" he kijk een grot misschien bevindt de

verschrikkelijke sneeuwman hier wel"

zegt Guus

INEENS kwam de verschrikkelijke sneeuwman naar boven

de jongens renden heel hard weg

de verschrikkelijke sneeuwman rent ze op de hielen

"sneller sneller!! hij komt ons achterna"

zegt Guus "denkt jij echt dat ik niet op mijn

snelste ren als er een yeti achter mij aan zit"

Harry struikelt hij schrikt wakker!

oh het was maar een droom haha

"gelukkig" zegt iedereen tegelijk

EINDE

Geschreven door Anna

Mats en Stas

Mats en Stas waren aan het voetballen en speelden een partijtje. Maar Mats was heel dom en schoot in een eng bos Mats moest hem zoeken van Stas maar Mats kon hem niet vinden daarom riep hij Stas om hulp maar toen kwam er een enge en gevaarlijke roofvogel die hun wou aanvallen. Dus renden ze weer snel terug naar huis en pakte hun stokken waar een punt aan zat en toen renden ze zo snel mogelijk naar het donkere en mistige bos waar ze de roofvogel hebben ontmoet en ja hoor de roofvogel kwam weer en probeerde hen aan te vallen maar nu hadden ze stokken met een hele scherpe punt en toen gingen aanvallen maar de roofvogel vluchtte dieper in het bos ze gingen hem volgen maar het werd te mistig dus hebben hun zich besloten om terug te gaan dus gingen ze maar gewoon ergens heen maar ze waren verdwaald in een eng bos dat wilt toch niemand maar ze besloten zich om gewoon ergens de hele tijd rechtdoor de gaan en ze gingen dieper en dieper het bos in en het werd steeds mistiger en mistiger. Uiteindelijk kwamen ze bij een eng en verlaten fabriek en er stond op dat koekjes maken ze waren bang maar gingen toch naar binnen en ze hoorden een kleine schattige kitten en hun hond mira rende en blafte dus liepen ze mee met hun hond mira. en toen ja hoor moest die stomme vogel weer komen en die bewaakte een kitten die boven in een net aan het plafond hing ze gingen er heen maar de roofvogel bleef staan een valde hun nog steeds aan maar hoezo bewaakt hij die kitten. maar toen werd de roofvogel helemaal gek en Mats en Stas renden zo snel als het kon na een ander kamertje in het koekjesfabriekje en het was daar niet heel lekker waar hun zich hadden verstopt dus gingen ze ervoor om weg te rennen en een mes te zoeken en het net door te snijden maar ze vonden maart geen mes en eindelijk een mess nu proberen bij de kitten te komen en het is gelukt ze hebben de kitten bevrijdt alleen de kitten rende rende heel maar we dachten we kunnen dat kittentje toch niet hier laten bij zo'n enge roofvogel. En ze gingen het kittentje zoeken en probeerden die vogel te vangen. En het is hun gelukt ze hebben de roofvogel gepakt nu nog het kittentje zoeken maar ze vonden hem niet en het fabriekje is zo groot dus hoe moeten we hem nu vinden en hier liggen allemaal vieze dode muisen en het stinkt naar schimmel. Dus pakte hun een zaklamp en gingen de hele tent ondersteboven halen maar ze vonden het niet en nu werd het nog enger er kwam een meneer met een bel in de hand en die maakte de hele fabriek kapot ze gingen vluchten en vonden met heel veel geluk het kittentje en hun probeerden te vluchten maar de man vond hun Ze zijn zo bang als een haas maar de

man vroeg waarom zijn jullie zo bang? Nou je wil ons pijn doen toch nee nee tuurlijk niet ik wou jullie alleen vragen wat jullie hier doen wij zijn verdwaald en wat doet u hier. Ik ben ook verdwaald en hoezo ben je in dit bos gegaan omdat ik mijn kitten zocht en hoezo heb je een bel ik dacht als ik toch in het bos ga kan ik ook even gaan houthakken. Weet jij misschien hoe we weer terug komen nou ik heb een spoor gemaakt dus denk het wel. Jaaa gelukkig we kunnen eindelijk weg. Nu het spoor maar zien in de mist maar gelukkig zien ze het wel en ja hoor eindelijk uit het enge bos maar ze hebben de bal nog steeds niet maar de moeder van stas heeft de al gevonden en ze vroeg zich ook af waar wij waren en wij zeiden het is een lang verhaal

THE END

Geschreven door Bram

Vissers

Op een doordnormale dag waren er zo'n drie schepen, het waren vissersschepen. Ze waren altijd op een plek aan het vissen, maar na een paar jaar was er geen ene enkele vis meer te zien. Ze hadden er al zo vaak gevist dat de vis daar weg was. De mannen gingen die avond weer naar huis. En zeiden

tegen hun vrouwen 'we hebben weer niks gevangen net als gister'. Een dag daarna gingen de mannen met ze allen verder het water in. En ze moesten wel een reis van een dag maken, maar als ze dan weer vis konden vangen was het het wel waard zeiden ze. Ze gingen die dag hun boot in laden, maar er waren twee mannen die niet meegingen die twee waren zo bang als haas. Dus er waren er nog zeven die wel mee gingen op reis. Na een uur hadden de mannen alle visnetten en de andere dingen die ze nodig hadden ingeladen. Dus ze konden gaan ze zeiden dat ze wel een paar dagen weg waren tegen hun vrouwen. Ze namen afscheid en gingen de boten op. Veel mannen op de boot kregen voedselvergiftiging maar er waren twee mannen die nog wel kerngezond waren. Die twee moesten met z'n tweeën de hele dag werken want de andere lagen kotsend in de boot. Na een dag waren de visser op een plek waar super veel vis zwom, maar de mannen wouden nog verder voor grotere vissen. Dus ze moesten nog een dag varen dachten ze, maar na een paar uur gingen ze niet meer vooruit of achteruit. Ze stonden gewoon stil en konden niks alles wat ze ook deden. Ze liepen naar de achterkant van hun boot en ze zagen een soort van gat dat kleine dingen in zich zoog. Hun boot was te groot maar ze kwamen niet weg dus de mannen op die boot gingen zich verspreiden op de anderen boten. Ze gingen verder met twee boten in plaats van drie. Ze hadden weer een dag gevaren en ze zagen dingen die ze nog nooit eerder hadden gezien. Ondertussen raakte hun eten ook op dus ze zeiden tegen elkaar 'het eerstvolgende eiland dat we zien gaan we effe rusten en eten zoeken'. En na een uur zagen ze in de verte een groot breed eiland hij was wel zo groot als een stad maar dan met een berg erop. De mannen gingen zo snel als een zee-arend. En binnen een paar minuten stonden ze op het eiland. De ene helft ging naar de rechterkant en de anderen naar de linkerkant ze zeiden 'Als de zon valt gaan we terug'. Na een paar uur viel de zon dus kwamen ze terug bij het strand waar ze hun

boten hadden gelaten. Ze hadden weer mecha veel eten vooral tropische vruchten en wat dierenvlees. Dus ze konden weer verder ze gingen verder en verder tot ze een grote waterval zagen. En ze werden er heen gezogen. Iedereen schreeuwen en renden naar het dek om de boten te keren, maar toen ze dichterbij kwamen leek het een soort van driehoek die zo groot was als een krater. De driehoek lag tussen de Bermuda eilanden. En ze dachten aan een oude legende die hun vroeger verteld werd door hun vaders. Het ging over een duistere driehoek. Met de naam Bermuda driehoek, maar geen tijd voor verhaaltjes. Dus ze liepen naar de touwen en deden ze los, maar het zat ze ook niet mee de wind lag stil dus de zeilen hadden geen enkele nut. Ze gaven het op en werden erin gezogen. En tot op de dag van vandaag is het nog steeds de meest mysterieuze plek op de aarde.

Geschreven door Chris

Het spannende verhaal van hondje Benno en baasje Loesje.

Op een dag kwam Loesje uit haar bed want ze was net wakker geworden door de haan van de buuren. En toen ze wakker was ging ze hondje Benno uitlaten. En denkbeeldig dacht ze ik ga een rondje door het bos wandelen met benno maar zoals gewoonlijk was Lenno weer niet de snelste van allemaal maar goed neem dat maar voor lief. Ze gingen dus wandelen een groot rondje door het bos lekker een frisse neus halen en Loesje vind het ook altijd leuk om te wandelen. Maar toen ze thuis kwamen ging Loesje op de bank zitten. En toen werd het broertje van Loesje Ben ook naar beneden en bedotten Loesje dat Benno weg was maar dat was helemaal niet zo. En toe was de avond aangebroken en na het avondeten keken ze met z'n allen naar het nieuws. En op het nieuws was dat het bij het bos waar Loesje s ochtends met Benno wandelt dat daar een hond van een meisje was afgepakt en dat het meisje maar snel naar huis ging en dat is maar goed ook want even later kwam dezelfde man weer terug omdat meisje ook mee te nemen. en Loesje schrok heel erg en haar ouders zeiden maak je maar niet druk het zou niet mee gebeuren het zou wel 1 malig zij en de politie zou naar de hond van het meisje gaan zoeken dus daar hoeft je geen zorgen te maken. En toen ging Loesje met een gerust hart naar bed en de volgende ochtend werd Loesje weer wakker door de haan van de buuren. En het was nog vroeg in de ochtend dus het was nog donker maar Loesje ging zoals gewoonlijk weer met Benno wandelen. En toen dacht Loesje weer aan het nieuws van gisteravond van dat meisje met haar hond in het bos en toen dacht Loesje zal ik de sprong wagen en Loesje waagde de sprong en ging vrolijk net Benno het bos in maar wat Loesje niet wist is dat de man daar ook was en pakte haar hond af en liep weg en Loesje twijfelde geen moment en ging direct naar huis. En ging naar haar moeder en vader aan de eettafel en zij tegen haar ouder je weet toch nog wel van gisteren op het nieuws dat bericht van het meisje en haar hond in het bos. En haar ouders zeiden ja, nou het is hetzelfde net met mij gebeurt Benno heeft hij meegenomen en haar ouders belde meteen de politie. En haar vader ging met Loesje praten wat er gebeurt was en toen zij haar vader hoe is het zo gebeurt en Loesje zij ik was aan het wandelen in het bos en ineens komt een man naar me toe en pakte Benno af en ik rende meteen naar huis maar ik zag nog wel dat hij Benno in een zwarte bus stopt en weg reed. En toe belde de politie aan en ging ook met Loesje praten en Loesje vertelde het hele

verhaal en toe vroeg de agent wat voor kledij had de man aan een groene jas en een blauwe broek en zwarte schoenen en een grijze pet en lange oranje sokken over zijn broek getrokken. En de politie zij zo jij kunt nog veel onthouden zeg en het meisje zij ja natuurlijk het gaat over mijn hond mijn beste maat dat vergeet ik niet zomaar. En de agent zei nee dat is waar. En de agenten gingen er weer vandoor en toe ging Liesje even fiets om van de schrik bij te komen wat er met Benno is gebeurt en toen zag ze die zwarte bus weer en vermoedelijk was die van die honden steler. En Loesje had gelijk ze zag net die man een hond in de bus doe dus Loesje ging gauw achter de muur zitten en kijken wat de man van plan was om te doen met die honden. En de man ging in het busje zitten en reed weg en loesje ging er met haar fiets achteraan en ze kwam in de Vlinderstraat 45 uit. Daar hield de man de honden in een grote kelder onder de grond. En Liesje twijfelde niet en ging er achter en de man liet de deur per ongeluk op een kier staan en daar kon Loesje naar binnen dus Loesje gingen binnen en zag allemaal honden spullen voer ,speeltjes,kammetjes, trektouwtjes,ballen,ringen,frisbee, en nog veel meer spullen en ze ging op de trap staan want de man kwam weer naar boven kwam en de man ging de deur uit en ging weer weg met de bus en Loesje dacht ik ga eens even kijken en zag daar heel veel honden. En toen ze de honden wou bevrijden stond de man achter haar en sinister haar. En toe werd ze vastgebonden door de man en toe liep de man weg. Maar ze kan nog net bij haar telefoon en belde de politie en de politie zei waar bent u dan. In de Vlinderstraat 45 en 5 minuten later was de politie er en pakte de man op en maakte Loesje los en Benno en de andere honden. En Loesje ging naar huis en haar ouder waren heel bezorgt wat er gebeurt was. En toe legde Loesje het uit en haar ouders schrokken heel erg en goed dat je de politie heeft gebeld. En toen was de dag van Loesje weer om en ging lekker slapen.

Geschreven door Djesmee

inleiding en personages en nog meer

mijn verhaal gaat over(het is echt gebeurd met een beetje aanpassingen) een super gelukkig gezin .een toekomstige moeder en toekomstige vader . Toekomstig? ja de moeder was zwanger.De vader werkte in het leger ,en de moeder was huisvrouw.een paar weken voordat de vrouw ging bevallen moest de man naar een ander land om te vechten. waar speelt het zich af:Het verhaal speelt zich af in Engeland in londen. in het huis van het gezin.

hoofdrospelers: vader / man moeder /vrouw/dochtertje/ kindje

Van een super gezellig gezin naar een spookhuis.

Er was eens een super gelukkig gezin . Een toekomstige vader en toekomstige moeder want de moeder was zwanger. De man was soldaat en de moeder was huisvrouw. een paar weken voordat de vrouw zou gaan bevallen moest de man naar een ander land om te vechten. Toen de vrouw naar het ziekenhuis ging kregen de man en de vrouw een prachtige mooi kindje . De man en zijn dochtertje en de vrouw gingen elke dag wel bellen.Maar een paar dagen voordat de man terug mocht naar huis werd de man neergeschoten door een tegenstander . De vrouw wou net gaan bellen met haar man en haar dochtertje maar toen werd aangebeld. Ze had helemaal niemand verwacht. Toen zag een auto van het leger . Ze zag de baas van haar man uit de auto stapen ze schrok en viel op de grond . Ze wist al wat er aan de hand was . De baas kwam dichterbij en zij ´uw man is overleden ´. elke week wilde ze weer gaan bellen maar dat kon niet dacht ze dan de enige die ze nog had was haar prachtige kindje . Op een dag was de vrouw haar kindje aan het aankleden ze was bijna klaar.Opeens begonnen de deuren en de ramen te klappen alles viel op de grond. Het kindje begon te huilen en papa te roepen terwijl ze nog nooit haar vader had gezien . De vrouw was doodsbang.Ze had zo'n vermoeden dat haar man aan het spoken was. Ze ging in zeeën van tranen op de grond zitten. Toen gilte ze het uit aaah en alles stopte ineens. Het meisje gaf iemand een knuffel maar ze zag niemand naast haar dochtertje staan. Toen voelde zij een arm om haar heen en knuffelde het

ding ook. Ze was zo verbaast. Elke dag weer hoefde de vrouw niet te bellen maar de man kwam gewoon langs elke dag weer en weer. Het meisje groeide langzaam op en ging naar school toen ze vier was . Ze mocht van haar moeder niets zeggen tegen haar vriendinnen zeggen . Op een dag kwam er een vriendinnetje spelen bij haar thuis . Ze moest even naar de wc . Ze liep naar de wc opeens botste een keer per ongeluk tegen de vader van het dochtertje. Ze schrok en keek om ze zag niets . Ze dacht nou dat zou wel de muur zijn geweest zijn ofzo . ze liep door en ze voelde ineens een koude wind langs haar heen . Ze schrok zich een hoedje . Ze draaide zich om weer zag ze niets achter zich staan . Ze rende naar haar vriendinnetje en zij niets meer . Het dochtertje had het door en zij is er wat? Ze zij is er hier een spook? Het dochtertje rende naar haar moeder en zij volgens mij heeft ze het door dat papa hier rond zweeft. Haar moeder zij ik loop wel even mee . De moeder zij tegen het meisje dit mag je tegen niemand zeggen, oké het meisje knikte. Ooit had jouw vriendin een papa hij werkte in het leger .De moeder vertelde het hele verhaal . Het meisje moest lachen en geloofde het eerst niet toen riep ze hallo papa er viel een vles . Ze schrok de moeder zij wees maar niet bang . Hij doet niets. Toen gingen ze tikkertje spelen met haar vader.

Geschreven door Eloïse

Het mysterieuze wezen

Op een doodnormale dag gingen Bart en Tom wandelen. In het bos. Want het was zondag ze gingen dan altijd met elkaar wandelen. Ze waren aangekomen in het bos. Bart zei zij zullen we dat pad nemen Tom antwoordde: 'oké.' Ze volgde het paadje ze gingen steeds dieper en dieper het bos in. Tom zag zo wit als een spandoek hij was namelijk vaak bang als ze gingen wandelen dat ze verdwaald raakte. Bart zei stel je niet zo aan Bart was vaak dapper en een doorzetter. Maar Tom had wel een reden om bang te zijn ze liepen zo door een pad wat verboden toegang was en er stonden ook twee borden die ze niet gezien hadden. Op het eerste bord stond betreden op eigen risico en op het tweede bord stond pas op! Bart en Tom hadden niks door ze liepen gewoon verder. En steeds dieper in het bos. Tom werd nu echt bang zullen we terug gaan zij Tom tegen Bart want het was al donker. Bart zij nogmaals stel je niet zo aan er bestaan heus geen enge wezens en zo en we raken ook niet verdwaald ik ken deze plek uit mijn broekzak. Tom antwoordde oké wat jij..jij..jij zegt. terwijl hij huiverde van de angst. ze gingen steeds dieper en nog dieper het bos in. Maar opeens hoorde ze KABOEM. Tom zij wie...wie...was....was...dat... Bart keek en keek maar hij zach niks. Tom zij ik wil NU GAAN echt straks worden we ontvoert straks worden we opgegeten door een mysterieus wezen..... Bart zach iets het was een groot beest met haar heel veel haar zelfs. Tom huiverde van angst. BART ik weet wie het is het is..is...is bigfoot. Bart wilde nu eigenlijk ook naar huis maar hij bleef sterk. Niemand heeft hem ooit gezien zelfs onderzoekers niet fluisterde Tom. Tom wou het uitschreeuwen van angst maar dat deed hij niet ze maakte een foto en rende weer terug naar de parkeerplaats. Ze waren onderweg naar een onderzoekscentrum om de foto's van bigfoot laten te zien. Straks zijn we beroemd Bart. Ze waren aangekomen bij het onderzoekscentrum. Ze gingen naar de receptie. Ze moesten in de wachtkamer plaatsnemen. Bart en Tom roepte de deskundige, Je mag even met me mee lopen ze liepen naar het grootste lap van de hele wereld ze geloofde hun oogen niet het was zo mooi allemaal buisjes allemaal onderzoeks dingen dit was Tom zijn droombaan. Ze namen plaats in een klein en knus kamertje. De deskundige zij wat heb je voor ons. Tom en Bart antwoordde we hebben bigfoot gespot dit is geen grap we hebben hem gezien met blote ogen. We hebben dan wel bewijs nodig, Tom en Bart lieten alle foto's zien aan de deskundige ze geloofde de foto's niet. Maar om jullie echt te geloven gaan wij en ons onderzoeksteam mee het bos in om te onderzoeken of

bigfoot echt bestaat. Ze deden allemaal een beschermingspak aan voor als bigfoot ons aan zou vallen. De deskundige zij tegen Bart en Tom jullie moeten ook een pak aan bigfoot houd ook van jongen hapjes. Ze gingen met wel meer dan 60 man naar het Bos waar Bart en Tom bigfoot hadden gezien. Ze waren angekommen bij het bos, Welk pad hebben jullie genomen. Bart antwoordde het linker pad. Ze liepen Naar de ingang van het bos. De deskundigen zijden hebben jullie de borden gezien. Bart en Tom liepen naar de borden en zeiden. Nee die hadden we niet gezien we liepen zo door. Maakt niks uit hoor antwoordde de deskundige overkomt iedereen wel eens hoor. Ze liepen steeds dieper dieper en dieper het bos in. Bart zij STOP! dit is de plek waar we hem zagen zei hij met een fluisterstem. Iedereen stil praat vanaf nu met een fluisterstem anders lokken we hem weg. Ze gingen dezelfde berg op waar Bart en Tom bigfoot hebben gezien ze zoeken en zoeken. JA JA JA ik heb hem zij dezelfde deskundige die Bart en Tom niet geloofde. Hij bestaat echt HIJ BESTAAT ECHT!!! zeiden de onderzoekers in koor. Ze verdoofde hem en ze pakte hem op en brachten hem naar het onderzoekscentrum. ze reden naar het onderzoekscentrum. En allemaal journalisten en interviewers waren daar ze wilden weten waar ze bigfoot hadden gevonden en hoe lang die is of die lekker ruikt of niet. Ze kwamen in de volkskrant in tijdschriften in allerlei soorten kranten/tijdschriften en op televisie. De deskundigen brachten daarna Bart en Tom naar huis ze belden aan. En de moeder en de vader van Bart en Tom gaven hen meteen een knuffel ik zag jullie op tv ik ben zo trots op jullie. Bart en Tom zijn dromen kwamen uit! We zijn beroemd! Riepen Bart en Tom in koor! De moeder van Bart en Tom gingen meteen iedereen appen. mijn twee zonen zijn beroemd! mijn twee zonen zijn beroemd!

Geschreven door Eva

Gestolen spullen bij het hotel in Frankrijk

De zomervakantie is begonnen. TRING, TRING, TRING, de wekker van Goes gaat af. Ze gaat snel uit haar bed, want ze gaat wat heel leuks doen. Namelijk op vakantie naar Frankrijk. De moeder van Goes roept: 'Goes, pak je spullen we gaan zo weg, anders komen we te laat!' Goes pakt snel haar spullen. Een uur later is ze eindelijk klaar met haar spullen inpakken. Ze kunnen vertrekken.

De reis duurt heel lang. Het is saai in de auto. Een paar uur later zijn ze er bijna. Goes zingt: 'We zijn er bijna, we zijn er bijna, maar nog niet helemaal.' Ze zijn aangekomen en gaan in hun hotel. Het hotel is zo mooi. Goes kan haar ogen niet geloven. Er is allemaal verrukkelijk eten en de bedden zijn zo zacht als veertjes. Het zwembad is groot en er zijn ook waterglijbanen. Het is super leuk op vakantie. De dagen vliegen voorbij. Goes heeft zelfs een vriendin gekregen, die Floor heet. Floor is heel aardig en behulpzaam.

Op de vijfde dag van de vakantie gebeurt er plotseling iets ergs. Er worden ineens allemaal dingen gestolen bij het hotel. Er was ook wat gestolen bij Goes en haar moeder. Goes haar telefoon en haar moeders sieraden zijn ineens weg. Er is een dief. Wie die dief is, weet ze niet en het hele hotel weet ook niet wie de dief is, maar dat gaat Goes uitzoeken met haar vriendin Floor. Floor en Goes maken een plan om de dief te pakken. Na lang denken hebben ze uiteindelijk een briljant plan.

Ze vragen eerst aan de politie of zij iets van de dief af weten, maar dat weten ze jammer genoeg niet.

Ze gaan daarna naar de stad om te kijken of de dief daar is geweest. Ze vragen aan iedereen of ze een dief hebben gezien met een telefoon en sieraden. Iedereen zei: 'Nee.' Toen kwamen ze bij een man en die zei: 'Ik zag een man. Hij had een muts op en een telefoon met een rose hoesje en daar op stond: 'Goes'. Hij had ook een paar sieraden bij zich. 'Dat is mijn telefoon en dat zijn mijn moeders sieraden. Hij heeft die gestolen', zei Goes boos. Goes werd boos. Goes wordt snel boos, want ze heeft maar een kort lontje. 'Rustig Goes', zei Floor. 'Het komt goed wij gaan die dief vangen'. 'Waar ging de dief heen?', vroeg Goes. Naar het spookbos een paar kilometer verderop.' Dankjewel meneer en nog een fijne dag', zei Goes.

Ze gaan naar het spookbos. Het is donker het waaide hard en ze horen allemaal gekraak om hun heen. Ze lopen verder en zien voetsporen van een mens. De voetsporen van een mens gaan naar een struikje. Goes fluistert: 'Misschien is hier de dief wel. Ze lopen zo zachtjes als ze kunnen naar de struikjes. Ze kijken voorzichtig om het hoekje van het struikje. Er staat een houten, oude, vieze hut.' Wat bijzonder!

'Op deze enge plek verwacht je toch geen hut?', zegt Floor. 'Wat raar. Zullen we een kijkje nemen in de houten hut?', vraagt Goes. 'Ja, doen we', zegt Floor. Ze gaan een kijkje nemen in de hut er liggen allemaal gouden spullen en telefoons. 'Hé Goes, dat is jouw telefoon', fluistert Floor. 'Zou dit de hut van de dief zijn?', vraagt Goes. 'Ik denk het wel, zegt Floor. 'Pak maar snel je telefoon, dan bellen we de politie', zegt Floor.

'Niemand belt hier de politie. 'Horen ze met een schorre zware stem achter hun. Het is de dief.' RENNEN!' roept Floor. Ze rennen weg en gaan zo snel mogelijk achter een struik zitten. De dief ziet Goes en Floor niet meer gelukkig. Goes belt snel de politie. Goes toetst op haar telefoon 112. De politie neemt op en zegt: 'Wat kan ik voor u doen' Goes zegt: 'We hebben de dief gevonden waar we het over hadden toen we bij het politiebureau waren. Ze zeggen tegen de politie kom naar het begin van het spookbos in Frankrijk. 'We gaan de dief vangen.', zeggen Floor en Goes. 'Ja, doen we.', zei de politie. Dat zei de politie iets te hard. 'Oh, daar zijn jullie.', zegt de dief op een schorre zware toon. 'O, nee rennen', roept Goes. Ze rennen weg naar het begin van het spookbos. 'Daar gaan we achter een boom staan.', zegt Floor. Als ze achter de boom staan fluistert Goes: 'Oh daar is de dief. De dief gaat weer naar zijn hut.'

Tatu, Tatu, Tatu hoor je. Het is de politie. Ze komen eraan. De politie is aangekomen. Floor en Goes leggen uit waar de hut is. Ze sluipen voorzichtig naar de hut. 'Handen omhoog of ik schiet!', roept de politie tegen de dief. 'Ik zal alles teruggeven aan de mensen van het hotel wat ik heb gestolen', zegt de dief. 'Dat doen wij wel en we doen jou in de cel', zegt de politie. 'NEE, ik zal het nooit meer doen!', roept de dief.

'Goed gedaan meiden jullie zijn helden', zegt de politie. Wij brengen jullie weer naar het hotel. Wij komen morgen om alle spullen brengen. 'Oké', zeggen Floor en Goes. Goes en Floor worden teruggebracht door de politie. Ze kwamen aan bij het hotel. Floor en Goes vertellen dat ze de dief hebben gevangen en alle spullen hebben gevonden. Goed gedaan we zijn echt trots op jullie zeggen de mensen in het hotel. 'Ik ben vooral trots op jullie!', roept de moeder van Goes.

Floor en Goes komen met hun verhaal in de krant. Er staat in de krant:
*'Dit zijn twee echte helden. Ze hebben de dief van het hotel in Frankrijk
gevangen.'*

De politie heeft alles wat de dief had gestolen weer terug gebracht.
Iedereen is blij in het hotel.. Floor en Goes mogen nog drie nachten langer
in het hotel blijven, omdat ze de dief hebben gevangen.

Geschreven door Floran

Kasteel

Havo 4 gaat op zomerkamp naar Italië. Alle leerlingen worden ingedeeld in groepen van 5 personen. Het groepje van Thobias bestaat uit : Nico, Ava, James en Lotte. In iedere tent waar de leerlingen verblijven hangt een schema wat er die week gaat gebeuren. Thobias pakt het schema en ziet dat het een hele saaie week gaat worden. Hij zegt tegen zijn vrienden dat ze een eigen plan gaan maken. Ze vinden het allemaal een goed idee en beginnen met het maken van een eigen plan. Ava stelt voor om als het donker is het kamp te verlaten. Lotte weet niet zeker of dit wel zo'n goed idee is, haar lijkt het allemaal wel wat te spannend. Iedereen vindt het een cool idee om weg te gaan , dus Lotte heeft niks meer te zeggen. Dezelfde avond nog verlaten ze stilletjes het kamp. James had op internet gelezen dat er iets verderop een verlaten kasteel staat, dus het plan was om daar heen te gaan. Nico zet google maps aan en ze lopen met zijn allen naar het verlaten kasteel. Na een half uurtje lopen komen ze bij het kasteel aan. Shit zegt Tobias het hek zit op slot. Vanuit de struiken roept Ava: 'Hier kunnen we doorheen!' Lotte zegt: 'Is dit echt een goed plan'? Maar iedereen gaat door de struiken en klimmen over de muur dus ja, Lotte heeft geen keuze. Eindelijk zijn ze binnen. Ava en Nico pakken hun telefoon en maken eerst een snapchat. Nico zegt tegen de groep: 'Allemaal locatie uit jongens, anders zien ze waar we zijn op de snapchat kaart'. Iedereen doet de locatie snel uit. Ze zetten de flits aan en zien nog net een schaduw weglopen. Lotte begint zachtjes te huilen en zegt: 'Zie je wel dit was geen goed plan'. Waarop James gelijk zegt: 'Ach, wat een gezeik. Dit wilde we toch juist'? Nico loopt de trap op naar boven achter de schaduw aan. En hij roept: 'Kom jongens dit moeten jullie echt zien, zegt hij lachend'. Als iedereen boven is zien ze allemaal sieraden en goud liggen. Verderop zien ze ook nog allemaal geld, laptops en telefoons. Nico loopt gelijk naar de telefoons en ziet een spiksplinternieuwe iphone 12 glinsteren. Op de andere tafel verderop waar de laptops liggen ziet Lotte ineens het logo van de school op de laptops staan. Ze roept iedereen weer: 'Kom jongens, dit geloof je niet!' Iedereen weet niet wat ze zien als ze zien dat dit de gestolen laptops zijn van de school. Thobias die zegt: 'Jongens hier kunnen we wel wat mee, ff de code kraken en dan de cijfers verhogen'. Nico zegt: 'Laat mij die code maar ff fixen , dat is zo gepiept'. Nico pakt de laptop van de meester en weet het wachtwoord al snel te kraken. Het wachtwoord was, leraarzijnisnietleuk. Nico wijzigt snel de cijfers van de laatste repetities. Lotte vind dat echt geen goed idee. Ze kunnen hierdoor erg in de problemen raken. Gelukkig begint Nico over

een heel ander onderwerp. Hij mist zijn ouders heel erg, en via de laptop kan hij zijn ouders een mailtje sturen. Maar hij moet eerst het wachtwoord van het google account raden. Maar hoe?

Lotte zegt; 'misschien is de code wel 2021. En dat is het juiste wachtwoord. Snel typt Nico het mailadres van zijn moeder in en begint hij met het typen van een mail. BAMM, 'Wat was dat?' schreeuwde Lotte hard. Nico zei: 'Weet ik niet, maar wat ik wel weet is het dat hier natuurlijk geen internet is en dat ik dus niet kan mailen naar mn ouders'. James zei dat het daar nu net om ging, maar dat het belangrijkste was dat ze te weten zouden komen wat ze hoorden. Ze gingen weer naar beneden en zochten naar iets of iemand wat ze zouden kunnen gehoord hebben. Maar dat was niet zo makkelijk. Het kasteel was namelijk zo groot dat er wel 600 mensen in zouden kunnen wonen. Nico stootte Lotte aan en wees naar een glazen potje die omgevallen was. Hij zei in de groep dat het dat wel geweest zou zijn. Maar Nico liep naar het kapotte potje en zag dat er allemaal stof op lag. 'Dit kan niet van net geweest zijn, er ligt allemaal stof op', zei hij verbaasd. Lotte begon weer bijna te huilen, maar iedereen zei tegen haar dat het wel goed zou komen en dat ze er altijd uit konden. En die woorden maakten Lotte weer blij en ze zei: 'Kom jongens jullie hebben gelijk ik moet helemaal niet ze piekeren, want hier is het hartstikke leuk en inderdaad we kunnen hier altijd weg'. Iedereen vond het waar wat Lotte zei. Terwijl ze weer de trap omhoog liepen waar alle dure spullen lagen hoorde ze weer het geluid. Lotte zei dat ze gelijk er heen moesten gaan als ze wilde weten wat het was. Toen zagen ze iemand lopen, iemand die ze allemaal kende. Het was hun leraar die mee was met dit zomerkamp. De vroegen zich allemaal af waarom hij hun leraar hier was. Ze vroegen het en hij zei dat hij geld tekort heeft en dat hij daarom goud,sieraden,telefoons en ja ook de laptops van de school heeft. De kinderen hebben hem overgehaald om alles op te biechten, omdat ze vonden dat dit echt niet kon. En dat is natuurlijk ook waar. De leraar heeft uiteindelijk alles teruggeven en hij en alle leerlingen van havo 4 leefde nog lang en gelukkig! ;))

Geschreven door Inez

Clifford verdwenen

Er waren eens 2 kinderen: Joel en Mark ze waren beste vrienden totdat.....

Joel en Mark speelden elke dag. Ze hadden een boomhut met te gekke strips. En natuurlijk heerlijk snoep! Iedereen was jaloers op ze en ook een man genaamd Clifford. Hij had magische krachten om vriendschappen te verbreken en het liefst die van Joel en Mark.

Ze moesten een uitvinding uitvinden waarmee ze Clifford mee konden verslaan.

"Laten we een waterpistool maar dan met lava ofzo",zei Mark op een dag. Dan moet die lava zo heet zijn als bliksem." 'Goed idee,maar waar halen we dat vandaan?'

Er is maar een manier.....Mark en Joel keken elkaar aan.

De de v-v-vulkaan?! Het h-huis van CLIFFORD?!

Er is maar een manier.Toch niet? Ja we moeten het wel doen.

Ze pakten wat zelfgemaakte wapens en gingen op pad.

'Oke,waar moeten we naartoe?' 'Eerst langs het spookslot?!' 'D-dat ga ik echt niet doen hoor'

zegt Joel bang. 'We moeten toch'. Joel was zo bang als een muis die achterna wordt gezeten door een kat.

Even later kwamen ze bij het spookhuis. Ze zagen een hele enge deur vol met takken en het logo van een vleermuis. Hoe komen we hier door? Je hoorde de wind van achter de deur. Mark had een waterpistool dat ijs schiet. Mark richtte op de deur en...de deur zat vol met ijs! Het werkt niet?! Huh? Mark en Joel begrepen er niks van. Gelukkig was Joel zo slim dat hij wat zelfgemaakte bommetjes mee had genomen. Hij stak er een aan en gooide het naar de deur.....BOEM!

Een oorverdovende knal zorgde ervoor dat alle kraaien van de bomen af vlogen. Nadat de rook was verdwenen zagen ze een open deur.....

Het was eng,allemaal grafstenen.Toen liepen ze verder tot opeens Mark op een tegel stapte die naar beneden verschoof. 'Help!' 'Wat moet ik doen!', schreeuwde Joel. Bedenk iets! Joel dacht goed na maar wist het echt niet. Toen hoorde hij iets in de bosjes.

H-h-hallo? W-wie is dat? Een enorme man met een lange bruine (inmiddels zo zwart als roet)de bosjes uit.

Joel deinsde bang achterover. 'Wees niet bang'zei de man vriendelijk. Ik heb een oplossing vervolgde de man verder. "Wat is je gewicht?"

Jongetje? 41 kilo zei Mark nogal in shock. Ok,zei de man. Zoek eens op wat 41 kilo zou kunnen wegen, zegt de man tegen Joel.

Die het langzaam begint te begrijpen.Hij pakte een stuk af gebroken grafsteen en stond klaar.

Ok jij zet je voet weg en dan gooi ik dit stuk erop ok? 3-2-1...Mark zette zijn voet weg en Joel smijten het stuk steen op de tegel waar Mark zojuist zijn voet had opstaan.Snel renden ze weg. Ze keken achterom en er viel een eikeltje van de boom op de boomstam.....BOEM!!!! De explosie was nog harder dan de vorige explosie. Ze renden weer verder en kwamen bij de uitgang.'Waar moeten we nu naartoe', vraagt Joel.

'Naar het rovers land',zegt Mark.Ik hoop dat daar niks gebeurd. Was het maar zo. Even later kwamen ze aan bij rovers land. De sfeer was vreselijk. Het stonk naar rotte eieren. En je hoorde allemaal lage stemmen.

Ook hier liepen ze naar binnen ze liepen rustig door totdat er een van de rovers Joel bij de arm pakte.

AU! Dat doet pijn,schreeuwde Joel. 'Zit jij nou tegen mij te schreeuwen?' Vroeg de rover boos. Hij nam Joel mee naar de kelder. Erin snauwde de rover. En jij ook!

Zei hij tegen Mark. Hoe komen we hieruit? Toen werd het donker en verscheen de man weer.

Hallo meneer heeft u nog meer ideeën? Vraagt Mark.

Haha de man moest lachen. De deur staat gewoon open hoor. Joel begreep er niks van.

De rover was zo dronken dat hij was vergeten de deur op slot te doen.Snel we gaan ontsnappen zegt Mark tegen Joel.

Ze renden snel door en kwamen deze keer bij.....jaja de vulkaan!!

He was enorm warm daar. Hoe komen we ooit op deze enorme vulkaan?

Klimmen zei Mark droog. Ik k-kan niet klimmen.

Zei Joel. Gewoon doen vertrouw me. Mark klom de enorme berg op. Net toen Joel zijn voorbeeld wou volgen. Verscheen Clifford. HELP!!!

Schreeuwde Joe.

En Clifford verdween.....

Word vervolgd...

Geschreven door Jayden

Men en Ens

Men en Ens gaan voetballen in het bos Ens schiet de bal ver in het bos Men zegt: 'Waarom doe je dat nou nu? Moet je de bal zoeken?' Nee', zegt Ens, jij gaat ook mee!' 'Oke,' zegt Men. Ik ga mee ze gaan de bal zoeken en ze zien een enge vrouw de bal pakken en die mee nemen naar haar enge huis wat gaan we nu doen vroeg Men? We gaan er achteraan zij Ens en Ens ging voorop achter de enge vrouw aan. Ze waren bij het huis van de enge vrouw gaan we naar binnen vroeg Men ja zij Ens we gaan naar binnen. Oke ik volg je Ens zij Men. Ze waren binnen en keken om zich heen hé daar is mijn bal zij Men. Ik ga er heen zij Ens nee doe niet zij Men straks staat die enge vrouw om dat hoekje. Oja dat zou kunnen zij Ens wat gaan we nu doen? Ik ga er heen en jij beld de politie. Ok zei Men ik bel de politie en jij gaat de bal halen. Men wou de politie bellen maar zijn telefoon was leeg wat moet ik nu doen dacht Men ik ga het nog snel tegen Ens zeggen. Onee het was al te laat Ens werd opgehangen aan het plafond. Ik ga hulp zoeken riep Men doe het snel zijn Ens anders ga ik straks dood. Toen Men wou weg rennen stond daar opeens big food die hem in een kooi opsloot en hem niet meer vrij liet wat moet ik nu doen zij Men? We moeten wachten tot we vermist raken en dan gaan ze ons zoeken en dan worden we gevonden ok dat is slim van je Ens. Het was nu al donker en mistig ik vind het niet meer leuk ik wil weg zij Men huilend. Ik wil hier ook weg zijn Ens. IK WIL HIER WEG HET IS JOU SCHULD ENS DAT WE HIER ZITTEN. Waarom vroeg Ens? JA JIJ SCHOOT DE BAL ZO VER HET BOS IN JIJ DOMME KOE. Dat is waar maar we moeten een oplossing zoeken zij Ens. Ja hoe moeten we dat doen dan we zitten allebei vast. Ja maar jij zou toch de politie bellen ja maar mijn telefoon was leeg zij Men. Waarom zei je dat niet tegen mij? Nou het was toen al te laat. O oke laten we nu maar gewoon wachten tot het weer licht wordt ja dat is een goed idee.

Het is nu weer licht. Poe het is eindelijk weer licht ik hoop dat er mensen naar ons op zoek zijn. Ja hoop ik ook zij Men. Hee wacht ik hoor iemand zei Men. HALLOOOOOOO IS DAAR IEMAND! Riep Men. HALLO WERD er teruggeroepen. HELP ONS! riepen Men en Ens tegelijk. WAAR ZIJN JULLIE RIEP IEMAND! BIJ EEN ENG HUIS. IK GA HULP HALEN RIEP IEMAND! OKE DOE HET SNEL. Riepen Ens en Men tegelijk. JA DAT DOE IK ZIJ IEMAND! Ok ik zie jou straks wel. JA IK ZIE JIJ OOK STRAKS! Het is maar hopen dat die man snel weer hier is anders is die enge vrouw hier weer. Ja dat hoop ik ook. Het is alweer bijna donker en er is nog niemand ons komen helpen ik hoop maar dat ze snel of morgen komen dan zijn we hopelijk vrij uit dit stommen en stinkende huis. Nou ik ga maar slapen ik denk en hoop dat ze

ons morgen komen helpen. Ja dat hoop ik ook. Toen werden Men en Ens wakker door iemand die heel hard aan het schreeuwen waren WAAR ZIJN JULLIE. HIER RIEPEN Men en Ens in koor. WE KOMEN ERAAN werd er geroepen. OKE riep Ens. Oke ik ga jullie nu vrij maken oke. Oke zeiden Men en Ens tegelijk. Heel erg bedankt dat je ons hebt vrij gemaakt. Geen dank maar wat is er precies gebeurd. Ik zou het even kort uitleggen zei Men. Nou vertel zei de man. We waren aan het voetballen toen werd mijn bal ver in het bos geschoten en toen gingen we hem zoeken toen zagen we een enge vrouw mijn bal meenemen en toen zijn we haar achterna gegaan en toen werden we opgesloten. Oke dat is best eng zeg. Ja dat vonden wij ook al. Ik ga nu naar huis zei Men ik ga nooit meer voetballen in het bos. Ik ga hetzelfde doen zei Ens. Nou tot ziens zei de man. Tot ziens zeiden Men en Ens tegelijk.

Geschreven door Jens

Lies en de achtervolging

Lies zit in de stad ze ging shoppen.
Ze wou een mooie tas kopen.
Ze had \$ 10.00 euro mee.
Maar de tas kosten \$ 11.00 maar ze had op
google gekeken en toen kostte het \$ 9.00.
Lies snapte er niets van.
Maar Lies gaf niet op ze vroeg aan een mevrouw
die daar werkte of ze een uitzondering wou maken.
Maar dat vond de mevrouw niet goed.
Maar deze tas was morgen al uitverkocht!
Dus Lies moest aan geld komen.
JA ze zag een portemonnee van iemand vallen!
Lies rende naar de portemonnee.
Maar wat gebeurde er nu
Een politieagent zag dat en rende naar Lies toe!
Lies zag de agent naar haar toe rennen.
Lies was bag en rende weg **met de portomennee!**
Lies rende en rende maar de politieman was sneller!
Ze ging in een steegje maar dat liep dood!
Dus er was maar nog een weg verstoppen!
En dat lukte de politieman zag haar niet!
En nu hopen dat ze niet meer gezien wordt door hem.
Ja ze had echt geluk bij een ongeluk!
Ze zag weer de man die zijn portemonnee!
Ze nam \$ 1 euro er uit want ze kon het niet
het risico nemen als de man haar geen \$ 1 euro kreeg
Ze gaf de portemonnee terug en ja hoor hij gaf
Lies niets
Maar dat maakte niets uit want ze kon nu eindelijk
die mooie tas kopen!
Ze ging terug naar de winkel maar er stond nu dat
de tas weer \$ 9.00 koste lies was boos omdat ze bij
een andere tas keek!
Maar het was wel spannend en nu kan ik het aan me vriendin
vertellen! oh nee de politieman zag haar weer! Hij had een andere
politieman er bij gehaald Lies rende en rende en rende maar wat krijgen
we nu! Er kwamen allemaal mensen op de politie af rennen! Ze gooide
stenen naar ze en schelden ze uit! Lies dag nu of nooit en rende weg met
haar tasje (dacht ze) Nee mijn tasje is op de grond gevallen bij het

gevecht! ze rende terug en pakte net voor een auto met een waterkanon haar tasje. Poeh dacht ze ze hoorde achter haar de politieman! En de politieman greep haar maar een van de jongen die aan het vechten was met een politieman sloeg de politieman knock out! En trapte de andere politieman die Lies had vastgegrepen. Lies was vrij en rende snel naar huis, maar ze was wel ver van huis en het was al best laat al 5 uur! dus ze moest opschieten, maar ze zag gewoon haar moeder! Lies schreeuwde hard mam mam! haar moeder keek haar aan en fietste naar haar toe. Ze was heel bezorgt en ook een beetje boos ze gingen terug naar huis en gingen ook nog patat eten! Lies zat op de bank en dacht opeens ha!!! natuurlijk heb ik zo veel geluk gehad het is vandaag 13 januari hahahahahahahahahahahahahahaha

Geschreven door Jop

einde

De ontvoering van het donkere woud.

Kees en Guus waren verstoppertje aan het spelen in het bos. Kees hield van valsspelen maar Guus niet. 'Kees je mag niet in het donkere woud', zei Guus.

oké zei Kees. '1..2..3...4...5...6...7...',enz.. 100. En Kees ging toch naar het donkere woud hij is wel een beetje bang en hoort geritsel en er steekt ineens een windje op.

Guus heeft al overal gezocht en denkt dat hij toch in het donkere woud en hij ziet iemand het is Kees. Ze zijn allebei heel bang. 'Ik wil hier weg', zegt Guus. Maar Kees is stoer en zegt:'Kom ik zag daar een huisje misschien kunnen we daar even kijken'.

'oké Maar heel even maar', zegt Guus. en ze gaan er voorzichtig heen.

Kees durft ook wel even in het huis en gaat naar binnen. Hij loopt door een verlaten huis met een donkere gang daar hij ziet een reus van bijna 2 meter en rent het huis uit. 'aaaaaaaaaah', schreeuwt hij en Guus en Kees rennen weg maar de man is sneller dan de jongens en grijpt hun vast. Ze worden meegenomen en worden vastgebonden in het huis op een stoel. Er zijn allemaal grote spierbundels met wapens en ze lopen op ons af.

'Waarom zijn jullie op ons terrein`zegt de ene spierbundel. 'We speelden v..v.v..v verstoppertje', zegt Guus bang en stotterend. 'Niet zo bang kleuter', zegt de andere spierbundel. Kees in niet bang en zegt: 'Wij zijn al 11 jaar en zijn niet bang voor jullie'. 'Ga je een grote mond hebben' zegt de man van 2 meter. Guus moet huilen van angst omdat het heel luguber is. 'ha moet je naar mammie toe' zegt weer een andere spierbundel. 'We laten je leven maar niet op een luxe leven hahahahahah', lachen de mannen. En die avond moeten ze op de grond met een dun kleedje en een steen als kussen. Ze kunnen niet slapen en fluisteren alleen maar erover dat ze wel moeten ontsnappen en ze bedenken een plan maar niks helpt. De volgende morgen gaan moeten ze werken om het huis op te knappen en ze doen hun best maar dan, alle bewakers gaan weg en hun gaan proberen te ontsnappen en rennen zo hard als ze maar kunnen. 'ze ontsnappen er achteraan', zegt de 2 meter man. Ze komen bij een weg uit en ze gaan links en de mannen gaan rechts. 'fiew daar zijn we vanaf', zegt Guus. Even later komen ze in een stad aan. 'Het spookt hier jongen ga weg', zegt een oude man. 'Dat moet ik geloven' zegt Kees. nog later gaan ze wat eten. ze lopen een bar binnen. 'Hallo kinders wat doen jullie in onze criminele spookstad', zegt de baas van de club. 'Crimineel', zegt guus. 'Aaaaaaaaaaaaaah', schreeuwen de jongens in koor en ze rennen weg. Ze komen uit bij een verlaten gebouw ze horen niks en ze denken dat ze

daar wel even kunnen slapen en ze gaan op de grond slapen. Ze kunnen niet slapen en ze horen alleen maar spoken Ze rennen gillend naar de gang en gaan in een soort van klaslokaal en doen de deur op slot. 'fiew weer er vanaf gekomen', zegt kees. 'nee hoor', zegt een oude man 'hier ben je niet veiliger' . Ze rennen naar de deur maar hij zit op slot ze draaien het slot eraf maar hij zit klem! En ze rennen huilend naar een hoekje van het klaslokaal terwijl de man steeds dichterbij er komt en uiteindelijk wanneer de man iets zegt zegt hij: 'wakker worden' met een enge stem. En Guus word wakker: 'fiew het was maar een nachtmerrie' en hij doet de gordijnen open en ziet de 2 meter man, de crimineel en de oude man.

Geschreven door Joshua

Boswachteren....

Dit verhaal gaat over Luuk. Luuk is een jongen van 14 jaar oud. Luuk woont op de veluwe en heeft een zusje van 6 en een broer van 16 jaar oud. Zijn vader en moeder zijn gescheiden. Door de weeks woont hij bij zijn moeder en om de week in het weekend bij zijn vader. De vader van Luuk houdt erg van de natuur. Vroeger gingen ze vaak samen op pad om de natuur te bekijken. "Kom op we gaan boswachteren" zei zijn vader dan. Tijdens deze tochtjes gingen ze op zoek naar sporen en wilde dieren als herten en zwijnen. Nu wandelen zijn vader en hij veel minder en ziet hij zijn vader ook een stuk minder vaak. Dat vindt Luuk jammer. Maar ondanks dat zijn vader er niet meer zo vaak is, houd Luuc nog steeds veel van de natuur en van wandelen in het bos.

Als hij wandelt in het bos is hij vaak alleen, dan kan hij zijn gedachten op een rijtje zetten.

Vandaag is ook weer zo een dag dat Luuk in het bos wandeld. Het is koud op deze decemberdag. Nog even en het is kerst. De wind snijdt langs het gezicht van Luuk. "Misschien had ik toch maar beter thuis kunnen blijven" mompelt hij. Moedig stapt hij door. Hij kent het bos goed, als hij even doorstapt komt hij bij een open plek waar een oud schuurtje staat. Daar kan hij even zijn boterhammen opsmikkelen die hij van thuis mee heeft genomen. Ook die warme chocolademelk in zijn thermosfles zal er wel ingaan. Het water loopt hem al in de mond. Maar even flink de benen eronder en gaan denkt hij.

Na een kwartier is het schuurtje in zicht. Je kan er niet naar binnen want de deur zit altijd op slot, maar onder de overstek van het dak kan je in ieder geval uit de wind zitten. Luuk wil het open veld al oplopen maar ineens blijft hij als versteend staan. Er komt rook uit de schoorsteen van het schuurtje en er brandt licht als je naar binnen kijkt. Luuk schiet als een haas terug het bos in, veilig achter de struiken. Zijn gevoel zegt hem dat hij zich eigenlijk moet omdraaien en weglopen maar hij is te nieuwsgierig... Wat is er aan de hand, vraagt hij zich af..... Ineens ziet hij 2 mannen rond het huisje lopen, ze praten tegen elkaar.

Luuk spitst zijn oren, maar hij kan ze niet verstaan. Na een tijdje gaan de mannen weer naar binnen. Luuk kan zijn nieuwsgierigheid niet bedwingen en sluipt naar het huisje toe. Hij moet uitkijken want in het open veld is niet iets waar hij zich achter kan verschuilen. Veilig bereikt hij het huisje. Hij hoort stemmen. Hij verstopt zich onder het raam. Luuk probeert te horen wat de mannen tegen elkaar zeggen..."blokstraat 2.....morgenavond.....veel sieraden.....oude vrouw....we nemen haar te pakken....". Luuk probeert naar binnen te kijken maar hij moet voorzichtig

zijn. Ineens gaat het licht uit. De mannen lopen naar buiten. Luuk blijft muistil zitten. Als ze hem maar niet zien.

De mannen sluiten de deur en lopen het veld over en het bos in. Luuk wacht even om er zeker van te zijn dat de mannen weg zijn. Voorzichtig komt hij onder het raam vandaan. Luuk kijkt door het raam, hij kan niet goed naar binnen kijken. Het is te donker. "Misschien hebben ze de deur open gelaten" denk hij. Luuk voelt aan de deurknop. Jammer, hij is op slot. Sluipend gaat Luuk om het schuurtje heen. Bij het laatste raam ziet hij dat deze op een kiertje staat. Voorzichtig, als een dief in de nacht, klimt hij er doorheen. Binnen ziet Luuk wat de mannen in de schuur verborgen houden. De open haard binnen brandt nog een beetje en in dat licht kan Luuk op onderzoek uit. Er liggen veel horloges, sieraden maar ook televisies, tablets en telefoons. Die mannen zijn dieven, bedenkt Luuk zich ineens. "Wat zeiden ze daarstraks....lets met een straat...morgen....wat was het nou ook alweer". Ineens hoort hij buiten stemmen. Oh nee, die mannen. Snel kijkt Luuk om zich heen. Hij ziet een kast en rent erheen. Nog maar net, voordat de mannen met een sleutel de deur hebben opgedaan, zit Luuk in de kast. Als ze hier maar niet gaan kijken. "De kachel brand nog...de hele boel zou nog in de fik vliegen...geef me die emmer een aan", hoort Luuk de mannen zeggen. Pffssstt, hoort Luuk als de mannen een emmer met water over het vuur gooien. Daarna stommelen ze de deur uit en doen deze weer achter zich op slot. Luuk wacht nog even tot hij zeker weet dat de mannen weg zijn. Voorzichtig maar snel klimt Luuk door het raam naar buiten. Hij rent snel de struiken weer in. Daar blijft hij even staan. Wat heeft hij nu net toch allemaal beleefd. Hij staat even te beven als een rietje. Als die mannen hem hadden gezien...hij wil er niet aan denken.

Ineens zet Luuk het op een rennen. Er gaat een oude vrouw beroofd worden. Hij moet iets doen. Terwijl hij rent weet hij het weer, Blokstraat 2, morgenavond. Dit moet zijn vader weten. Als de bliksem rent Luuk naar huis toe. Eenmaal thuis gekomen vertelt hij alles tegen zijn vader. Zijn vader zegt: `We moeten de politie bellen!`

Daarna gaat het snel. De politie komt en Luuk moet mee, om te laten zien waar het schuurtje is. De politie zegt dat ze Luuk niet geloven.

Samen met de politie lopen ze in de richting van het schuurtje.

`Daar is het`, zegt Luuk.

De agenten zeggen: `blijf jij maar hier, op veilige afstand. wij gaan naar het schuurtje toe.`

Als de agenten terug komen, hebben ze een bezorgde blik in hun ogen.

`Blokstraat 2, is het toch?` Vragen ze. Ze hebben geen tijd te verliezen.

Samen vertrekken ze naar het adres. Ze parkeren de politie-auto een eindje verderop en gaan in de bosjes liggen, tegenover het huis. Dan wachten ze tot het avond wordt.

Ze zien een busje aan komen rijden. En het busje parkeert voor het huis. `Dat zijn ze denk ik!` zegt Luuk. Sssst, zegt een agent.....

De mensen stappen uit het busje en kijken verdacht rond.

Luuk ziet dat ze bivakmutsen over hun hoofd doen
En de ruit van het huis willen inslaan.

Opeens grijpt de politie in en worden de boeven op heterdaad betrapt.

Een week later wordt Luuk uitgenodigd door de burgemeester bij het gemeentehuis.

Hij krijgt een medaille voor zijn behulpzaamheid. iedereen vind dat hij enorm moedig is geweest.

Nog iedere week struint Luuk door de bossen. Maar of hij nog eens zo iets spannends mee maakt, ik vraag het me af.....

Geschreven door Levi

Inleiding

Het gaat over 2 meisjes Lise en Nova het zijn beste vriendinnen en ze spreken elke dag af. Het speelt zich af in een bos een verlaten school. Veel plezier met lezen

De verlaten school

Er waren eens twee beste vriendinnen Lise en Nova ze waren elke dag met elkaar. Op een dag was het mooi weer en ze gingen buiten spelen ze gingen naar het bos en ze liepen het bos in. Ze liepen en liepen tot ze een mooi leeg veldje zagen ze renden er naar toe en speelden wel 4 uur lang! Het werd langzaam donker en ze wouden weer naar hun huis toe gaan maar ze liepen per ongeluk de verkeerde kant op dus ze liepen het donkere en enge woud in. Nova zei tegen Lise umm Lise ik denk dat we niet helemaal goed lopen Lise zei dat denk ik dus ook. Ze kwamen bij een soort van kruispunt er liepen 3 wegen. Ze stonden stil en twijfelde welke weg ze zouden nemen. Ze hoorden uit een pad een onheilspellend gebrul ze zeiden tegen elkaar oke dat pad nemen we sowieso niet! Lise zei zullen we het middelste pad nemen? Nova zei oke is goed! Dus zo liepen ze door het middelste pad. Ze liepen en liepen en liepen totdat ze voor een groot gebouw stonden. Lise zei tegen Nova, Nova zullen we naar binnen gaan? Misschien vinden we een bed en kunnen we gaan slapen en dan morgen terug naar huis gaan? Nova vond het een goed idee en ze liepen het grote gebouw in en ze zagen dat het precies op een school leek. Nova zei umm Lise dit gebouw lijkt super erg op onze school! Lise zei dat het inderdaad precies op hun school leek. Ze vonden een rugzak met schoolboeken er in. Ze liepen verder de school in en ze hoorden gegil van een meisje en Nova en Lise schrokken zich kapot en ze renden naar de uitgang van de verlaten school. Maar de deur was op slot ze konden er niet meer uit! Nova zei tegen Lise misschien moeten we een stoel pakken en het glas in slaan? Ja dat is een goed idee zei Lise tegen Nova. Ze gingen op zoek naar een stoel maar alle stoelen waren opeens weg! Lise zei tegen Nova umm Noof net stonden hier nog tientallen stoelen. Nova zei huh ja maar nu opeens niet meer. Er zoekt iets voor hun voeten langs. Lise zei umm w-w- wat was dat? Nova zei g-g geen idee. Ze hoorden gelach van kleine kinderen en ze renden zo snel als ze konden naar een van de lokalen ze renden en renden tot ze niks meer hoorden. Nova en Lise stonden stil wat was dat vroeg Lise? Nova zei ik heb geen idee het leken wel een stelletje kleuters die achter ons aan renden. Ja inderdaad zei Lise. Lise hoorde weer dat enge gelach Lise zei tegen Nova hoorde jij dat ook? Nova antwoorde niet. Lise zei umm Nova? Nova draaide zich om en zei je bent hier niet meer veilig en ze lachte heel eng naar Lise. Lise zei umm Nova is er iets? Ze sloeg Nova

op haar gezicht en Nova zei huh wat is er gebeurt? Lise zei je leek wel umm hoe zeg je dat? Je was denk ik gehypnotiseerd... Nova zei echt? Ja dat denk ik wel zei Lise. We moesten hier uit zei Nova Ja inderdaad zei Lise. Maar hoe zei Nova? Dat weet ik ook niet zei Lise misschien kunnen we de brandblusser zoeken en dan het glas van de deur of van een raam inslaan? Ja laten we dat doen zei Nova. Ze liepen gespannen door de school en ze vonden het allebei heel eng en ze liepen en liepen en liepen door de school totdat ze een brandblusser zagen. Nova zei KIJK DAAR IS ER 1 Lise zei oke ik pak hem en dan rennen we naar het dichtstbijzijnde raam oke? Oke zei Nova 3...2...1.. GO rennen riep Lise. Ze renden zo hard als ze konden Nova riep daar is een raam! Oke ren er naar toe snel! Ze waren bij het raam en ze sloegen hem in en renden zo snel als ze konden naar buiten en nu stonden ze voor de verlaten school ze renden en renden en renden tot dat ze niet meer konden. Ze stonden hijgend voor het pad en ze waren buiten adem. Nova zei ik ga echt nooit meer in dit enge bos inderdaad zei Lise. Het begon al weer een beetje licht te worden. Is het nu al licht zei Lise dat ging zo snel! Ze zagen het grasveldje waar ze hadden gespeeld de vorige dag. Ze zagen hun moeder en ze renden naar hun toe en de moeders vroegen waar zaten jullie? Umm... zeiden Lise en Nova dat geloven jullie nooit!

Slot

Ik hoop dat je het een leuk verhaal vond!

Geschreven door Lise

Frankensteyn

geschreven door louw steyn

Dit verhaal gaat over Dr Frankensteyn en speelt zich af in engeland. Hij vind een mysterieus brein dat hij in zijn nieuwste uitvinding zet. Dat na zijn creatie alle bevelen opvolgt van degene die hem heeft gemaakt, Of misschien niet

hoofdstuk 1

“ik was in mijn werkplaats alles aan het sorteren”.

Het was het jaar 1835 ,Het was een normale dag.

ik was bij de werkplaats te prutsen met electriciteit en draadjes. Toen ik een vreemde ijzeren doos zag toen ik hem wilde oppakken voelde ik alle roest er af vallen het hij leek wel zwaarder dan een olifant. Na een tijdje shouwen en pufen

had hij hem eindelijk bij zijn tafel. Hij probeerde met al zijn kracht de kist open te trekken, Maar dankzij de roest zat ie zo vast. Dus ging frankenstein het kistje eens beter bekijken hij zag een age kode op de onderkant. en een raar rond ding.

Hij keek nog eens goed en zag een klein pijltje op het ronde dind.

En allemaal cijfertjes naast de cirkel. Hij keek terug naar de cijfertjes op de achterkant. 1 2 9 3 5 hij keek of hij hetzelfde kom doen met de schijf 1 2 9 3 5 hij trok hem naar achter na heel hard trekken vloog de kluis open en er zat een glazen kom i vol water en een brein. Hij pakte een

doos .Ondertussen snijdt hij de glazen bol open .Voorzichtig goot hij al het water

en het brein in de doos .Hij ging verder aan zijn creatie en toen schoot hem het idee

binnen. Hij ging een lichaam voor het brein maken. Na een week in de werkplaats.

Had hij hem af hij pakte het brein op en deed hem dit keer in een ijzeren kom .

Deze was in de vorm van een hoofd aan de zijkant zaten twee schroeven in zijn hoofd om het niet uit elkaar te laten vallen hij legde er een kleed overheen.

Toen het stormde ging hij naar stonehenge. hij zette een soort apparaat neer.
toen het begon te onweten en hij zette het apparaat aan en zij "mijn creatie!
mijnwerker!".

Hoofdstuk 2

Hij stond op en liep naar frankensteyn.Hij zij niks en volgde zijn maker terug naar zijn laboratorium waar hij de hele dag stil stond tot dat frankensteyn hem zij dat hij appels moest halen bij de markt.Toen hij aankwam schrok iedereen en renden weg.Het brein liep naar de appel kraam en pakte drie appels en legde het geld ernaast.Ondertussen as een van de gene op de markt die hem had gezien ging naar het britse leger en zij dat ze hem moesten volgen.Na een tijdje zagen ze het brein in het huis van frankensteyn .Ze maakten een plan om hem te arresteren en het brein te verslaveren.Midden in de nacht gingen ze naar mijn huis ze arresteerden mij en het brein .ze zeiden "je bent gearresteerd in de naam van de koningin .Jij komt met ons mee!".de volgende dag werd einsteyn wakker in een cel.
Toen hij uit het raam keek herkende hij het niet.Het was warm heel warm.en zag rare dieren die leken op de exotische dieren in engeland genaamd kangoeroes .Dit gebeurde allemaal terwijl het brein in engeland all ontsnapt was en alles sloopte in zijn pad als je hem zag moest je rennen later ging hij weer naar het lab daar was het helemaal leeg over een uur keek hij uit het raam en zag de hele populatie van engeland .Met fakkels en hooivorken sommigen zelfs me geweren .

word vervolgd

Geschreven door Louw

Klara en Aïla

Het was een gewone dag voor Klara en Aïla. Ze zaten gewoon op school zoals normaal. Opeens hoorde Klara een stem. Het zong voor haar. Ze ging naar Aïla en zei: "Hoorde jij dat ook?" "Nee," zei Aïla. Opnieuw hoorde ze de stem. Dit keer klonk het alsof het roept om hulp. "Help iemand kom me helpen!" riep de stem. Klara zette haar handen op het hoofd van al dat lawaai. Ze wou om hulp roepen, maar het was als te laat ze viel neer met een gigantische klap. Ze deed haar ogen open en het eerste wat ze was dat Aïla haar probeerde wakker te maken. "Je viel neer ik heb je meteen naar huis gebracht," zei ze. "Je zag alleen maar wit," vervolgde ze. Toen Aïla alles had verteld vertelde Klara alles over de stem en het geluid. Aïla lachte haar uit. Om eerlijk te zijn leek de stem ook wel heel erg op het ruisen van de wind maar alsnog ontkende ze het. Ze hoorde het weer en het zong zo van aahaaaaaaaahahahaahaaaaaaaahaa. Klara zocht en zocht maar het leek meer of ze alleen op de wereld was. Zelfs Aïla was van de aardbodem verdwenen. "Wat nu? Wie kan me helpen?" alle gedachten tolden door haar hoofd. Haar hart bonsde in haar keel. Het leek alsof ze van de wereld viel. Ze was ten einde raad. Ze keek het raam uit donder, bliksem en regen. Opeens lachte ze. "Typisch slechte films" zei ze tegen haar zelf. Voor de zekerheid kneep ze zichzelf nog even om te kijken of het een droom was maar dat was niet zo. "Maar als het weer hetzelfde is als in een slechte film waarom zou de stem dan niet uit de kelder komen," zei ze tegen zichzelf. Ze liep erheen en het rook ook naar rotte dingen dus waarschijnlijk waren er gewoon verborgen camera's. Ze ging naar de kelder ze zag niets en zocht naar de lichtknop. Opeens vloog de deur dicht iemand had hem dicht gedaan. Net nu ze het lichtknopje had gevonden en het licht aanzette. Ze probeerde de deur weer open te doen maar ze zat vast. Ze liep verder de kelder in en ja hoor daar zat iemand. Vastgebonden op een stoel. Ze zegt welkom in je einde je komt hier nooit weg. Ik zit hier al maanden vast denk ik. Ik zing gewoon voor mijn plezier. Soms roep ik om hulp maar niemand vind me. "Ik ben hier opgesloten door een meisje," vervolgde ze. Ik denk ongeveer even oud als jij. "Wat gebeurt hier, even oud als mij wat moet dit betekenen," vroeg ze zich af. Zou ze hier altijd vastzitten. Ze had geen idee. Dus ze telde de pakken met soep. "Genoeg voor twee maanden," zei ze tegen zichzelf. Ze maakte de vrouw los die vast aan de stoel zat en ze schreeuwen samen om hulp. Ze hebben waarschijnlijk een uur zitten schreeuwen. Het beloonde want opeens was het er daglicht! Ze omhelsde elkaar en schreeuwen blij. Toen ze elkaar omhelsde zag de vrouw iets vreemds bij haar oor. Ze haalde het er uit. "Een zendertje," zei ze tegen zichzelf. Hier zou het geluid uit kunnen

komen. Het is vast verbonden met een ander zendertje. Van wie zou dat kunnen zijn ze had geen idee. Ze liepen de kelder uit. Tranen van vreugde maar ook nog steeds van angst. Wie had hun opgesloten. Ze zochten het hele huis door. Ja hoor daar was iemand de enige in het huis op hun na .Ze liepen erheen. Eerst had Klara geen idee wie het was maar toen ze beter keek zag ze..... Aïla! Wat was er aan de hand. Ze liep Aïla's kant op. "Jij vieze verrader wat heb ik ooit tegen jou gedaan!" riep ze. Terwijl ze niet doorhad dat de vrouw de politie had gebelt. Ze kon niet eens afscheid nemen toen de politie haar meenam. Aïla verdiende het, ze heeft haar hart gebroken.

Geschreven door Manoe

Een bijzondere verjaardag!

Er was eens een mysterieuze school. De school heette De Prinses Bernhard school. Tom, Saar en Lisa zaten allemaal bij elkaar in de klas. Ze zaten in groep 8 en waren aan het einde van het schooljaar aangekomen. Saar en Lisa waren sinds groep 1 al vrienden. Saar was niet heel slim maar wel de dappere van hun 2. Terwijl Lisa heel slim was maar een heel klein beetje onhandig. Lisa haar ouders waren al heel lang vrienden met de ouders van Tom. Tom was een beleefd iemand die eigenlijk alles wel durfde. Maar nu verder waar het allemaal mee begon dit schooljaar. Gert en zijn ouders gingen dit jaar verhuizen naar Heerde. Gert was enig kind en had hele rijke ouders ze hadden dan ook een heel groot oud huis gekocht dit jaar. Gert was boos en liep weg. Lisa is vandaag jarig appte Saar naar Tom. He hoe bedoel je', zegt tom. Gewoon wat ik zeg appte Saar terug. Wat wil je doen dan appte Tom. Kom naar het strand toe dan vertel ik je het. Tom ging meteen naar het strand toe, maar er was niemand. Behalve Gert. Hee wie ben jij Ik ben Gert en ik ben nieuw hier ik ben net verhuisd naar dat oude huis op de hoek bij de Prinses Bernhard School. Hee dat is grappig ik woon daar super dicht bij. 'Maar wat doe jij hier' vraagt Tom. Ik ben weggelopen van huis, omdat ik heel boos was op mijn ouders. 'Wat doe jij hier' vraagt gert. Iemand uit mijn klas is vandaag jarig en ik ga met haar beste vriendin iets regelen wil jij misschien mee helpen. Ja heel graag! Hoe heet jij eigenlijk. 'Ik heet Tom' zegt tom. Oh dat is grappig mijn beste vriend in Amsterdam heette ook Tom. Hahaha. Tom! oh daar zou je haar hebben ze heet Saar. 'Oh leuke naam' zegt Gert. 'Hee wie is dit' vraagt Saar. 'Ik kan je niet verstaan doordat de wind stoeit met de zee' roept Tom terug. Saar is eindelijk bij Tom en Gert. 'Ik ben Gert' zij Gert. Ik kom waarschijnlijk bij jullie in de klas. 'waar woon je dan' vraagt Saar. Op de hoek bij de Prinses Bernhard school. 'In die grote villa moeten je ouders vast veel geld hebben' zegt Saar. ja dat klopt. nu moeten we wel aan de slag voor dat feestje van een een of andere Lisa. Ja hoe weet jij dat eigenlijk. Heeft Tom gezegd. Ohhh nou mijn idee was om een boomhut in het bos te maken en dan moet ze een speurtocht doen om bij de boomhut te komen en het begint op het strand. 'Jaaa super goed idee' zeggen Tom en Gert in koor. Hee wat doen jullie hier zegt een man met een pistool. 'Ahhhhh kom snel achter mij aan' roept Saar. Hier is een bos en daar kan die ons nooit vinden. Ja is goed alleen hoever is het rennen? 1km ongeveer ohhh dat redt ik wel zeggen Gert en Tom. Na 1 km rennen zijn ze er eindelijk. 'Saar Saar' roept Gert. kunnen we hier geen boomhut bouwen voor Lisa. Ja goed idee. Tom vind jij het ook een goed idee? Ja tuurlijk antwoordde hij. Laten we snel beginnen. Nee jullie gaan helemaal

nergens heen of bouwen jullie blijven hier. Ahhhh de man met de pistool. 'Gert jij komt met mij mee' roept de man met het pistool. Nee pap ik blijf hier met mijn nieuwe vrienden. Is dat jouw vader? Jepp dit is mijn vader. Waarom had je het niet eerder vertelt dat dit jou vader is. ik kom er pas net achter. Hij pakt het pistool om net te gaan schieten op Tom. Papa neeee! 'Tom kijk uit' roept Saar. bammmmmm Ahhhhhhhh niemand is geraakt zeggen Tom, Saar en Gert. De politie bel snel de politie. 'is al gedaan' zegt een politie agent. 'Door wie' roept Gert. Door jou moeder knul ze zag je vader met het geweer naar buiten aan en dacht gelijk ik bel de politie. 'Kijk daar is je moeder' roepen Tom en Saar in koor. Ja dat klopt hoe weten jullie dat? Dat leggen we later uit nu snel naar het feest jongens. Maar we hebben geen cadeau? 'jawel' roept de moeder van Gert na ren maar langs ons huis daar staat een cadeau klaar. 'dankjewel mama' roept Gert na. Veel Plezier!!!!

Geschreven door Merle

Spannend verhaal Staal

het was aan het onweten flits knal de zee ging tekeer en wat was dat in de verte een omgeslagen boot! Ze liepen bang en voorzichtig naar het water waar de boot stil op de klippen lag en ze keken goed, er lag iemand onder! Ze wilden iemand waarschuwen maar besloten eerst maar een te gaan kijken. Voorzichtig liepen ze door het koude water over de gliberige zeebodem. Het was hun opa! Ze schrokken zich kapot

Geschreven door Rens

Logeren

Renzo en Tim lopen door het bos. Opeens zien ze bewegingen in de struik, maar ze lopen door. Het wezen komt achter ze aan, maar ze hebben ze het niet door. Renzo kijkt achter zich om en ziet dat de wezen achter hen aan komen Renzo en tim rennen weg, maar het wezen is sneller en plotseling staat het wezen achter ons, maar Renzo en Tim hebben het niet door. Het wezen laat ze schrikken. BOE!!

AHHH. Rustig ik ben het maar jens. Waarom moest je ons weer laten schrikken

ik viel bijna flauw zegt Tim. Js echt zo zegt Renzo. het was donker en liepen met zen

drieën naar huis kom morgen weer door het donkere bos heen lopen zegt Jens.

Alleen als je ons dan niet laat schrikken zeggen Renzo en Tim. Jens en Tim willen jullie logeren bij mij lekker de hele nacht opblijven en horror films kijken. Jahoor isg zeggen Jens en Tim. midden in de nacht om twee uur zet Renzo een horrorfilm op.

De eerste film was niet zo eng, maar toen de tweede kwam hadden ze het niet door, maar plotseling uit het niets hoorden ze voetstappen op de trap Renzo pakte zijn wapenstok en zijn zaklamp en ging de trap af niemand zag hij. Het kan niet Renzo ouders zijn want die zijn weg naar een hotel en ook niet zijn broer want die kijkt de horrorfilm mee, maar opeens stond er iemand achter zich een hele grote man. Renzo kijkt achter zich en schrok. Renzo sloeg hem neer op de grond en zit op de enge man. Tim kom jij erbij zitten ik hou het niet alleen. Oke zegt Tim. Jordi en Jens bellen jullie de politie. Oké zeggen ze. De politie belt aan Jordi en Jens doen de deur open en leggen uit wat er gebeurt is. De politie zegt, maar goed dat jullie hem op de grond hebben geslagen en erop gezeten hebben het is namelijk een crimineel die uit de gevangenis is ontsnapt. nadat de politie weg is gaan ze slapen.

De volgende ochtend, toen ze wakker werden zagen ze dat Jordi weg was. Renzo zij Jordi waar je maar er kwam geen geluid. Ze zochten het hele huis door, maar geen spoor van Jordi. Kom we gaan de politie bellen en flyers ophangen van Jordi. Oke Tim jij belt de politie Jens en ik gaan de flyers ophangen van Jordi. Oké zeggen ze.

De politie komt aan hoe ziet Jordi eruit. Zo Renzo laat de flyer zien. Oke we gaan

zoeken als je hem zelf vindt bel ons dan effen. Oké zeggen ze. Kom jongens we gaan het bos door zoeken misschien dat hij daar is. Oke. Ze lopen naar het bos.

Wacht jongens zien jullie dat ook in het bos. Ja een soort geheime bunker. Ja kom we gaan we op af zegt Tim. Oké zeggen ze. Ze gaan ik de bunker en zoeken. hee jongens kom is hier. Wat Dan zegt Tim. een geheime doorgang. Ze lopen door de geheime doorgang heen en zien Jordi vastgebonden. Wat is gebeurd vraagt Renzo.

toen jullie sliepen ben ik beneden tv gaan kijken, toen kwam er een man binnen

en die nam me mee hier na toe. Kijk wel uit want de man heeft wel een pistool.

Met zeñ vieren kunnen wij hem aan Jordi blijf daar zitten tot de man komt dan gaan wij hier om het hoekje en als de man bij jou is sla ik hem met me stok op zijn rug dan belt jens de politie en ben je bevrijd. Oke. De man loopt naar Jordi toe. Ok boys in 3-2-1 ahhhhh pats Renzo heeft de man vol op de rug geslagen. Jens bel politie en wacht buiten tim gaat mee Jordi en ik houden hem bezig tot de politie er is.

Oke. De politie is er en zegt jongens jullie hebben het heel goed gedaan om jordi te bevrijden. Wat was jullie plan. Nou ons plan was dat Jordi daar bleef zitten en wij om een hoekje en als die man bij Jordi was dan dat ik hem in zijn rug sloeg met een knuppel en dan erop gaan zitten. Goede plan. Nou ik neem de man mee en hou hem voorlopig in de cel. EINDE

Geschreven door Renzo

Het mysterieuze huis

Rik en Lasse zijn twee broers. Ze zitten op de voetbalvereniging vlakbij de Rozenweg.

De club bestaat bijna 25 jaar. Daarom gaan ze geld inzamelen, zodat ze met iedereen van de voetbalclub een schitterend feest kunnen houden. De club heeft van elk elftal voetbalplaatjes laten maken en een verzamelboek. Iedereen gaat nu proberen om de voetbalplaatjes en het boek in hun dorp te verkopen.

Iedereen is heel enthousiast.

Rik en Lasse zitten bij SED. Dat is de groep met jongens onder de 13 jaar. Deze training gaan ze afspreken hoe ze de straten onderling verdelen.

“Heb jij er ook zo’n zin in het grote feest van SED?” vraagt Rik onderweg aan Lasse.

“Natuurlijk” antwoordt Lasse “Na deze training krijgen we de plaatjes en een spaarboek om uit te delen”

“Mij maakt het eigenlijk niet zoveel uit naar welke straat we gaan als we maar niet naar de Bloemstraat moeten, want daar staat zo’n eng huis.” zegt Rik.

“Ja, krijg jij daar ook zo’n rilling over je rug, als je daar langs moet? Het is alsof daar al honderd jaar niemand meer woont.” bibbert Lasse

“Maar toch lijkt het alsof iemand je na staart als je daar voorbij fietst,” griezelt Rik

“Echt griezelig.”

Al pratende komen de twee jongens bij de training aan. Iedereen is er al en praat over de clubactie.

Rik en Lasse komen erbij staan “Hey, wat goed dat jullie er zijn!” zegt de aanvoerder van het team “ We hebben de straten voor de clubactie al verdeeld, jullie krijgen de Bloemstraat, want jullie wonen er het dichtst bij.”

Rik en Lasse kijken elkaar aan. Zullen ze zeggen dat ze eigenlijk een andere straat willen? Maar voordat ze iets kunnen zeggen, roept de trainer: “Hey luiwammes! Het is nu geen tijd voor gebabbel. Er moet getraind worden! Zaterdag staat er een belangrijke wedstrijd op het programma en dan willen jullie toch niet van het veld geveegd worden? Kom op dan!”

“We vragen na de training wel of ze nog een andere straat voor ons hebben, in plaats van de Bloemstraat”, fluistert Rik naar Lasse. Lasse knikt terug en samen rennen ze naar het veld voor de training.

De training gaat beginnen. Ze lopen eerst drie rondjes om het veld. Daarna gaan ze dribbelen om pionnen heen. Ze houden de bal hoog en schieten op het doel. De laatste tien minuten spelen ze nog een wedstrijdje tegen elkaar.

Moe en met een voldaan gevoel gaan ze terug naar de kleedkamer. Daar liggen de spullen voor de actie al klaar om meegenomen te worden.

De naam van Rik en Lasse staat op een tas met een kaartje met Bloemstraat erop. Iedereen kleed zich snel om om meteen te starten met de actie.

Rik en Lasse proberen om van straat te ruilen, maar niemand luistert naar ze.

Een voor een vertrekken de jongens met een grote zwaai en roepen: “Succes, he?”

Binnen 5 minuten is iedereen vertrokken en zijn de twee broers alleen overgebleven. Midden in de kleedkamer staat de tas met Bloemstraat erop.

Langzaam lopen ze de kleedkamer uit. De tas met Bloemstraat erop staat er nog. Ze gaan naar hun fietsen en Rik zegt: “Zullen we dat enge huis maar niet doen.”

“Dat kan je toch niet maken. We moeten er in ieder geval zorgen dat de tas leeg is.” “Zullen we dan afspreken dat we dit huis doen als we klaar zijn.”

En ze gaan op pad. De eerste huizen gaan goed.

Lasse en Rik bellen aan, leggen de actie uit en ze verkopen de kaartjes en de verzamelalbums. Dan komen ze bij de oprit van het mysterieuze huis. Ze stoppen even met hun fiets. “Het ziet er heel eng uit he?” bibbert Rik. “Kijk eens naar die hoge bomen het lijkt wel alsof ze je vast willen pakken.” zegt Lasse. “En als je naar de voorgevel van het huis kijkt dan lijkt het net een gezicht dat je aankijkt.” “Het huis lijkt wel een monster met de ramen als ogen en een deur als mond.” zegt Lasse.

“Hé, daar staat een dikke BMW. Er zijn dus mensen thuis” zegt Rik. “Ik ga er naartoe.” zegt Lasse “Dan ga ik ook.” zegt Rik En ze laten hun fiets aan de weg staan. Ze lopen langzaam naar de

deur. Angstig kijken ze naar het huis. Nu ze dichterbij komen wordt het toch enger. Ineens blijven ze stokstijf staan. "Hoor jij dat ook?" zegt Rik verbaast. "Ja" zegt Lasse "Het lijken wel jongensstemmen." Op dat moment knalt er een bal over de versleten schutting. Twee jongens komen rennend achter de schutting vandaan.

"He," zegt de ene jongen, "waar komen jullie nu vandaan?"

Rik en Lasse kijken elkaar aan en beginnen te lachen. Die twee jongens lijken niet gevaarlijk.

"Wij zijn Rik en Lasse en we verkopen voetbalplaatjes van onze club." zegt Lasse.

"Willen jullie voetbalplaatjes kopen?"

"He, zijn jullie voetballers, dat is leuk, in ons vorige dorp zaten we ook op voetbal."

"Wij zijn trouwens Henk en Tijs. We komen hier wonen."

"Vinden jullie het leuk om een partijtje te doen in de achtertuin?"

Rik en Lasse kijken elkaar aan en beginnen te lachen.

"We dachten dat hier hele enge mensen woonden en waren bang om aan te bellen. Blijkt het helemaal niet zo te zijn en wonen er gewoon twee leuke jongens!"

Natuurlijk bleven Rik en Lasse voetballen en Tijs en Henk werden lid van de voetbalclub. En konden ook het speciale feest van de voetbalclub meemaken.

Geschreven door Sander

Het verhaal van de twee verloren jongens Daan en Bob

Geïnspireerd door de game: Ark survival evolved

Op een dag waren er twee jongens ze heten Bob en Daan ze gingen een keertje varen over de woeste golven maar een keer kwam er er een storm aan er sloegen meerdere bliksemschichten in ook recht een voor hun neus en door het aantal lading aan volts gingen ze knock out. 3 dagen later.... Bob werd wakker maar ze waren ergens ,maar de boot was nergens te zien ook Daan was nergens er was ook een bos maar daar ging Bob later in hij liep eerst langs de kust om Daan te vinden het duurde uren maar daar lag Daan knock out Bob maakte een kamp naast Daan na een dag of twee werd Daan wakker hij rammelde van de honger Bob had fruit en gaf het aan Daan 'dank je Bob weet je waar we zijn?' 'Nee zij Bob' de zee strekte uit over de horizon er leek geen einde aan te komen ze waren zo bang als een haas volgende ochtend hadden ze knuppels en speren gemaakt en gingen in het bos maar toen kwamen ze erachter dat er Dino's waren dit eiland had dino's ze moesten een fort maken voor de nacht een kampvuur en als het dag werd jagen op dodo's maar ze hoorden een hissend geluiden en dat kon niks anders zijn dan een dilophosaurus een snel vleesetend dier die gif kon spuwen maar met een speer moet het wel lukken Bob rende weg de dilophosaurus ging achter Bob aan maar dan gooide zijn speer richting de dilophosaurus en raak ze knupelde tot dat de dilophosaurus knock out was en zoals het in Ark werkt geef je het dier dat knock out was eten en tem je een dier ze hadden een dilophosaurus getemt ze hadden inloop van meerdere dagen nu ook dodo's getemt en die gaven eieren en die eieren waren gewoon eten 'Bob zei we gaan echt goed op dit eiland' 'ja maar wat nou als er hier onderwater dino's waren' er waren megalodons,krakens ,vleesetende dolfijnen,kwalen, sabeltand vissen en mosasaurussen als je ze niet kent blauw maken ctrl+c nieuw tabblad ctrl+v z hadden al goede spullen en zelfs een geweer maar toen stond daar iets een t-rex ze renden zo hard als ze konden ze hadden niet genoeg dino's en spullen en daar gingen ze voor het was moeilijk maar na een hele lange tijd van de basis groter maken en dino's

verzamelen waren ze klaar ze gingen naar de t-rex en vochten het was moeilijk maar het ging goed dachten ze toen kwam de alpha t-rex met 12 andere t-rexen al hun dino's gingen dood 'Bob zij dit gaat niet goed als we nu rennen anders gaan we dood waarop Daan reageerde 'nou rennen dan' en ze renden uiteindelijk hadden ze TEK armour het beste van het beste ze hadden ook veel dino's ook een carnotosaurussen en mammoets en zelf onderwater en vliegende dino's en daar gingen ze de reis was lang maar daar waren ze eindelijk dan het was een episch gevecht het duurde meerdere uren maar een carnotosaurus ging dood ze baalden als een steker maar ze gingen door er ging een t-rex dood eindelijk en nog een t-rex en na een paar uur waren er geen t-rexen dood meer gegaan maar daar ging de alpha t-rex de andere t-rexen gaven zich over en gingen weg ze hadden het gedaan van niks naar en hoorde t-rexen verslagen maar blijft het daar bij nee hoor maar dat vertel ik later nog wel

Geschreven door Sem

Demi en bobbie

Er was eens een meisje en die heette Demi en ze had een puppy Bobbie en samen waren ze beste vrienden.....

'Kom je bobbie', riep Demi ik heb je riem al! Waf waf waf waf waf! 'Huh zie je wat?' Vroeg Demi aan Bobbie. Waf waf waf waf waf! Wacht ik doe de deur open dan kan je naar buiten. Demi doet de deur open en Bobbi rent keihard naar buiten. Ooh ik zie het al het is de kat van de burens haha. Kom maar bobbie dan laat ik je uit. 'Waar wil je naar toe naar het park is één keer blaffen en naar het bos is twee keer blaffen' vroeg Demi aan Bobbie. 'Waf waf' blafde bobbie. 'Oke kom je achter op mijn fiets?' Vraagt Demi. Waf waf! Ik denk dat dat een ja is haha. 'Let's go!' zei Demi. Onderweg naar het bos zegt Demi: 'Wat doet die auto achter ons hij volgt ons al de hele tijd. 'Waf waf!' blafde bobbie. Ach joh misschien is het gewoon toeval. 'Oh kijk daar is het bos al!' riep Demi. Bobbie sprong van de fiets en rende al het bos in! 'Bobbie wacht even!' Bobbie keerde om en blafte heel hard naar Demi. Demi vroeg: 'wat is er bobbie?' Waf waf waf waf grr... blafde bobbie. Demi draaide zich om boem. Demi werd wakker en ze dacht: 'Huh wat doe ik in deze auto? Demi probeerde zich te bewegen maar het lukte niet, ze zat vastgebonden. 'Help me Help Help!!' Riep Demi. Ondertussen toen Demi de auto in gesleurd werd door de 2 ontvoerders is bobbie in de stiekem in een doos gesprongen in de auto *op de achterbank.* 'Oh nee we zijn aangekomen' denkt Demi. De 2 ontvoerders stappen uit en doen de kofferbak open. Oke jaap jij pakt haar bij de benen en ik bij haar armen en hoofd. 'Oke Joep' zegt Jaap 3..2..1.. Ja. 'Laat me los!' roept Demi. 'Haha nee!' zeggen Jaap en Joep. Ze nemen haar mee naar binnen en gaan naar de kelder en zetten haar op een stoel en binden haar nog steviger vast. 'W-wat gaan jullie met mij doen?' Vraagt Demi. 'Ooh gewoon we gaan je verkopen aan iemand die mensen koopt :P' zegt Joep. Huh maar waarom? om geld te verdienen misschien. Mag ik wat drinken ik heb dorst? vroeg Demi. Oh ja we hebben een doos in de auto voor 3 weken heb je eten en over 3 weken gaan we je verkopen dus komt precies goed uit meer krijg je niet. Zegt Jaap. wacht ik haal hem even. Even later is jaap er weer en hij zet de doos neer. We maken je los. Ga jij dan even bij de deur staan Joep want als ze wegrent dan hebben we haar nog. Oke Joep! 'Zo het touw is los jij blijft zitten meisje als wij weg zijn dan kan je staat' zegt Joep en dan lopen ze weg en doen de deur op slot. 'pfff... Eindelijk wat drinken' zegt Demi. Dan maakt ze de doos open en bobbie springt er opeens uit! 'Huh wat doe jij nou weer hier?' vraagt Demi aan bobbie. Waf waf! 'ssst...' zegt Demi dadelijk horen ze je nog wil je een appel? vraagt ze. waf waf. ik denk dat dat een ja is! :D sstt.. ik hoor ze. zegt

demi fluisterend. Jaap ik moet even naar de supermarkt. Zegt Joep. oh dan moeten we haar even alleen laten ik moet naar de zwarte markt! Ssst zo hoort ze het! 'We moeten haar wel alleen laten zegt Jaap.' hmpf oke dan tot zo. Tot zo zegt jaap. En ze rijden beide weg. YES hoor je dat bobbie ze zijn weg! 'laten we dit raampje open breken dat lukt ons wel!' zegt Demi. Demi breekt het raam en rent naar buiten met bobbie. Snel ik weet de weg! 'waf waf!' blaft bobbie. Eindelijk zijn bobbie en demi aangekomen en ze leefde nog lang en gelukkig!

Einde

Geschreven door Sterre

Het enge bos

hallo ik ben stijn ik ben 20 jaar en woon in een raar dorpje dat heerd heerde

ik was in een heel groot bos lang op de wipwap het was leuk en mooi ik rende en had veel plezier ik ging lekker eten een stuk vlees heel lekker en toen ging ik slapen het was heel laat en ik sliep maar het er was een enge droom ik liep in het bos en er was een eng beest toen schrok ik wakker en ging kijken in het mooie bos of het beest er echt was en je gelooft nooit wat ik zag het monster was echt zo eng ik pakte een touw en bond hem vast en ging naar huis en de volgende dag was hij weg maar ik bleef doorzoeken en k zag een holle boom en keek er in daar was hij niet ik zocht overal en kwam uit bij een grot en ik keek in de grond was een ijsbeer en twee baby's dat was heel schattig dat was het monster maar het is geen monster het is heel schattig ik aaide hem en nam hen mee naar huis en deed hem in zijn kooi die ik had en de kooi was net zo groot als een bosje hij was heel blij hij at lekker de baby's waren ook aan het eten hij brulde wat hij zag niet geloven het was zo eng het was iets wits een spook ik rende er achteraan en pakte hem vast maar mijn hand ging er door heen en ik probeerde het nog een keer maar het lukte niet ik trok het doek eraf het was mijn zus echt niet leuk die grap echt heel stom toen ging ik maar slapen eerst pyjama aan toen tanden poetsen en toen slapen welterusten

300 uur later de ijsberen zaten in het hok of nee toch niet waar zijn ze toch ik ga ze maar zoeken ze liepen uit het dorp riep iemand ik rende er achteraan maar het waren niet ijsberen maar dino's ik pakte ze nam ze mee naar hun dierentuin en wat ik daar zag het waren mijn ijsberen ik ging verdrietig naar huis maar thuis bedacht ik een plan ik pak een zwarte helikopter en vlieg er hard naar toe ik gleeed via een touw naar beneden en hield ijsberen vast

en nam ze mee maar de mensen zagen mij in de nacht en gingen schieten op mij maar de ijsberen vielen weer en ik ging weer naar beneden en pakte hem weer maar toen raakten ze mij ik was in een diepen slaap en sliep maar volgende ochtend was ik wakker ik lach in een kamer die op slot zat ik pakte een paperclip maar wat ik rook toen de deur open was dat was echt niet goed ik zat in een vrachtwagen die naar de slachthuizen gaan ik riep help maar niemand hoorde mij behalve de ijsberen en de

beren kwamen eraan en nog meer dieren die buiten de vrachtwagen om en hielpen mij om er uit te gaan ik deed de vrachtwagen weer rechtop met de dieren de vrachtwagen is recht op de dieren gingen in de wagen ik achter het stuur ik nam ze mee naar huis ik verstopte ze in een geheim lab ja die had ik was ik vergeten te vertellen maar daar zaten ze in maar ze hadden heel veel plek en eten dat vond de dieren heel fijn en ik heb geleerd hoe je met dieren praat ik doe het even voor
aaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa loopi
dit was het dat betekent hallo dit waren mijn 2 dagen

Geschreven door Stijn

Een mysterieus verhaal

Sterre, Eloïse en Tessa zijn opweg naar het bos we gaan daar lekker spelen en klieren. We zien een leuk speeltuintje en daar gaan we spelen we zijn lekker aan het spelen op de glijbaan maar Sterre zei: 'ik hoor wat' en toen zeiden Eloïse en Tessa: Nee jo, niks aan het handje we gaan weer lekker verder lopen. Sterre was nog steeds een beetje bang, want ze hoorden toch echt wat, maar ja dacht Sterre in haar zelf hun willen toch nooit wat aan nemen dus ja laat ik, maar niet doorzeuren.

Ze hadden een ander speeltuintje gevonden en ze waren lekker kunstjes aan het doen op een rekstok, maar nu hoorde Eloïse wat en toen zei Sterre: 'Je gelooft me toch niet, dus dan is het toch ook niks. Tessa zei niks. We liepen weer verder en we zagen een ander speeltuintje toen gingen we daar lekker spelen alleen nu hoorde Tessa wat en toen zeiden Eloïse en Sterre je wou ook niet naar ons luisteren dus ja het zijn gewoon vogels zei Eloïse. We zagen een heel leuk blotevoetenpad en toen zei Sterre dat is wel leuk om te doen en Eloïse en Tessa zeiden ja dat is heel leuk. Ze waren het blotevoetenpad aan het lopen opeens hoorde Sterre en Tessa weer wat, maar Eloïse zei dat zijn gewoon meeuwen en even later was Sterre gevallen en ze had niet heel veel pijn alleen een schaafwond opgelopen. We liepen weer verder op het blotevoetenpad en toen gebeurde er iets we schrokken alle drie we hoorde iemand en die lachte heel gemeen hahahahahahahahaha

ik heb jullie dat zei diegene en we zaten allemaal in een net. We probeerde er steeds uit te komen maar het lukte, maar niet we probeerde het wel 1000 keer, maar het lukte nog steeds niet hoe dan zeiden ze. Het was de volgende dag we probeerde het elke keer, maar weer het lukte nog steeds niet we waren zo moe dat we, maar weer even gingen slapen en ze hadden heel lang geslapen tot aan de volgende dag en het was alweer woensdag de week ging zo snel, maar ze dachten ineens aan hun ouders zullen die ons niet zoeken ja zeiden ze allemaal in koor ik denk het wel, want we zijn al 3 dagen weg ja dat moet wel zeiden we allemaal, maar we hebben ook geen telefoon meegenomen dat was wel een beetje dom en we gingen, maar weer lekker slapen. Het was de volgende dag we probeerde het weer los de krijgen, maar we hadden gelukkig wel een tas mee met eten en drinken en we hadden ook een paar spelletjes meegenomen dus dat was wel fijn, maar we vroegen ons ook af waar dat mens was gebleven met dat heksen pak, want die was er vandoor gegaan denken wij die laat ons hier gewoon lekker in de kou zitten.

We hebben het de hele tijd geprobeerd om het net los te krijgen, maar het lukte nog steeds niet, maar Eloïse zei heeft iemand niet een schaar mee en ja hoor Sterre had een schaar mee we zeiden tegen Sterre waarom

heb je een schaar mee ik heb geen idee zei Sterre, maar daar gaat het nu niet om we moeten het net los krijgen denk je dat het lukt zegt Tessa we gaan het gewoon proberen zegt Eloïse en naar lang knippen is het gelukt ze zijn zo blij dat ze weer los zijn, maar waar is dat mens nou met dat heksen pak aan ik heb geen idee zegt Sterre en weet je waar dat mens zat achter een boom die hebben we helemaal niet gezien zeiden ze, maar dat mens zei en jullie zijn los gekomen dat is niet zo mooi ze renden achter ons aan en wij renden naar huis en we waren bij Eloïse huis en toen hebben we gelijk de politie gebeld en die heks die is bij ons binnen, want we hadden de deur achter ons dicht gedaan en zei kwam ook mee naar binnen dat was wel eng, maar dan kunnen we wel de politie bellen en dan kunnen ze dat mens gelijk mee nemen en de politie was er en ze namen dat mens mee. De ouders waren zou bang, maar we zijn er weer. De politie had dat pak uit gedaan, want dat mens had wel gewoon kleren aan en het was een heel klein meisje de politie stuurde een foto en weet je wie het was Eva ze moest 10 dagen in de sel en dan mocht ze er weer uit, maar alleen als ze het nooit weer doet. Het was 10 dagen verder ze mocht weer uit de sel en ze zou het nooit weer doen.

Geschreven door Tessa

Kapotte auto

Bas is een jongen van 11 jaar Bas woont in Villa. in de zomervakantie in het jaar 2020 ging Bas op vakantie.

Met zijn moeder vader en broer. Onderweg gebeurt er iets raars, de auto stopt midden in het bos vader keek in de motor als er wat raars in zat maar vader zag niks.

hij probeerde nog een paar keer de auto te starten maar het lukte niet. ondertussen werd het donker ze zochten in het bos een slaapplek maar toen ze zaten te zoeken gebeurde er wat heel vreemds ze hoorde geritsel en roken brand

Hij ging op onderzoek hij raakte verdwaalt hij zocht en zocht en uiteindelijk kwam hij iets tegen hij wist niet wat het was het was een soort mens met een rare hoed van veren. hij rende snel weg terug van waar hij ongeveer vandaan kwam hij had zijn telefoon nog bij zich. bas kijkt op zijn telefoon maar helaas zijn telefoon is nog maar 3 procent

hij kijkt nog snel nog snel als hij nog een kaart kan vinden van waar hij is en staat hij kan het nog net vinden hij ziet alleen maar bomen op de kaart hij kan niemand bellen of appen.

Hij weet ook niet waar zijn vader en moeder zijn, toen vond hij een oud huis het bleek dus een oud huis van een man of vrouw maar er ligt bloed binnen

ik denk dat er een wild dier of zo was een man met die rare hoed was hij zag ook wat vuur bij die man met die rare hoed en er hing iets bij het leek wel een mens wat uit dit huis kwam hij hoorde nog rare geluiden in het huis hij kijken maar er was niks te zien later herkende hij de plek weer . ohhh daar staat de auto Bas was erg blij dat hij de auto en het plekje waar de auto stond had gevonden nu moet Bas alleen nog maar zijn moeder vader en broer vinden later ging hij weer doorzoeken naar zijn moeder vader en broer. ondertussen ging hij zoeken hij hoorde stemmen en toen Heeeeey pap en mam ze waren blij weer elkaar te zien ze gingen weer terug naar de auto en papa ging nu heel lang kijken wat er met de auto was uiteindelijk was er niks alleen de hel auto was raar aan het doen Bas vraag aan ze vader en moeder:

wat was er eigenlijk met de auto ik weet het niet zegt moeder.

nu gaan we weer terug naar huis en gaan gelijk slapen want wij zijn allemaal zo moe. bob denkt nog als die bijna slaapt wat kan het zijn geweest?

Niemand zal er nooit achter komen.....

Geschreven door Tim

Bijna overvallen

waar gebeurd verhaal

Wij hebben thuis een paardenbedrijf. Mijn ouders werken daar allebei en ze trainen paarden en doen handel. Mijn vader had een paard verkocht naar Polen, dat was een heel goed springpaard dus dat paard ging hij zelf wegbrengen naar de nieuwe eigenaar in Polen. Hij gaat altijd in zijn eentje, want als hij iemand meeneemt dan wordt hij sneller moe omdat degene naast hem dan in slaap valt en dan is dat vermoeiender dan dat je alleen rijdt. Hij gaat altijd met een grote paarden vrachtwagen, zodat er genoeg ruimte is voor al zijn spullen, zoals water en hooi voor het paard en eten en drinken voor hemzelf, mee te kunnen nemen. Hij rijdt het liefst 's nachts want dan is het vaak rustiger op de weg en dat is voor het paard ook fijner; het is natuurlijk als best wel een lange reis naar Polen dus dan wil je er ook graag zo snel mogelijk zijn. Want als het paard op stal staat is hij meteen veel rustiger.

Mijn vader vertrok die dag dus ook 's avonds laat zodat hij 's ochtends zou aankomen, want de reis duurde 9 uur. Maar er waren onderweg geen files of wegwerkzaamheden en de reis verliep heel vlot. Hij zou dus eerder aankomen op de plaats van bestemming dan eigenlijk de bedoeling was. Maar hij kon nog niet zo vroeg naar de stal toe, omdat die nog niet geopend was. Daarom ging hij op een parkeerplaats bij een tankstation even wachten en kijken of het paard nog wat eten of drinken wilde. Daarna ging hij proberen een tukkie te doen, want hij was natuurlijk best moe geworden van die lange rit.

Hij viel in slaap en opeens werd hij wakker van geklop. Nog slaperig en verward keek hij uit het raam om te zien waar dat geluid vandaan kwam. Er stond een man naast de vrachtwagen en die gebaarde dat mijn vader uit moest stappen. Mijn vader kon de man niet verstaan want die sprak een andere taal. Maar de man deed alsof er iets ergs aan de hand was en gebaarde dat mijn vader mee moest lopen naar de achterkant van de vrachtwagen. Mijn vader liep mee. Alleen daar bleef de man maar vreemd zwaaien met zijn armen en paniekerig schreeuwen. Mijn vader zei: 'is er brand of is er schade aan de vrachtwagen?' Hij snapte echt niet wat de man bedoelde. Mijn vader keek om zich heen en plotseling zag hij in zijn ooghoek een schaduw aan de andere kant van de vrachtwagen. Mijn vader riep: 'hé, wat doe jij daar!' Mijn vader klikte op datzelfde moment ook de vrachtwagen op slot en liep naar het portier. Hij zag de mannen opeens nergens meer. Mijn vader was heel erg geschrokken en wist niet goed wat hem overkomen was. Het voelde niet goed meer om nog langer op die

parkeerplaats te blijven staan dus startte hij de vrachtwagen en reed weg. Maar hij hoorde meteen een geluid; een soort gerammel. Dus hij stopte met rijden en keek waar het geluid vandaan kwam. Het was het bijrijdersportier die klapperde. 'Huh' zei mijn vader in zichzelf, 'hoe kan dat?' Hij deed het portier weer goed dicht en startte de motor weer. Hij reed rustig richting de snelweg en dacht na... Het kon niet anders dan dat op het moment dat mijn vader met die man die hem gebaarde mee te komen aan de achterkant van de vrachtwagen stond, dat er op datzelfde moment een andere man of vrouw (want hij had alleen maar een schaduw gezien) naar het bijrijdersportier was geslopen en die had willen openen. Maar dat was niet gelukt, omdat mijn vader net op dat moment de deur had dicht geklikt.

Het is waarschijnlijk een inbrekers team die, doordat de ene je afleidt en de ander probeert in te breken, dat op donkere parkeerplaatsen probeert te doen. Mijn vader heeft dus veel geluk gehad, want hij had geld, pasjes en paspoort in de cabine liggen.

'Oei wat heb ik een mazzel gehad' zei mijn vader. Het was een spannende en ook een beetje enge ervaring!

Geschreven door Vince

Spannend Verhaal

De opdracht was:
schrijf een spannend verhaal van minstens 600 woorden.

Tijdens de lessen over het schrijven van een verhaal hebben we veel geleerd. Dit hebben de leerlingen moeten toepassen tijdens het schrijven van het verhaal.

Zie hier het resultaat.

Met trots kunnen we deze verhalen u laten lezen. Zeer verschillend, mooie avonturen, intens, dichtbij, verder weg, ...

Te veel om op te noemen.

Erg mooi om allemaal te lezen!

Tot slot hebben de leerlingen het verhaal voorgelezen. Dit kun je beluisteren op www.meesterrien.nl

